

Vaduguns

Otrdiena ● 2020. gada 11. augusts

CENA tirdzniecībā 0,75 EUR

Piemiņas turnīrs

4.

Ceļā uz Aglonu!

Rekovas baznīcā. Sestdien pie Rekovas baznīcas piestāja svētcelotāju grupa no Valmieras 40 cilvēku sastāvā. Jaunākajai svētceļojuma dalībniecei Līnai Zobenai no Ogres (foto – vidū), kā pastāstīja māmiņa Santa, svētdien apritejā gads un trīs mēneši.

Edgars Gabranovs

Nedēļas nogalē uz Aglonu no mūspuses devās Šķilbēnu un Baltinavas draudžu svētceļnieki, kuri pievienojās Valmieras grupai Ineses Volrātes vadībā. "Šogad nolēmām svētceļojumu uzsākt Viļakā, lai kopā ar jums dotos uz Aglonu," paskaidroja I.Volrāte.

No 11. līdz 15.augustam Aglonā norisināsies Vissvētākās Jaunavas Marijas debesīs uzņemšanas svētki, kas, ķemot vērā Covid-19 izplatību, būs citādāki, nekā ierasts. Piemēram, svētku kulminācijas laikā – 14.augustā no plkst. 19.00 un 15.augustā no plkst. 12.00 – maksimālais cilvēku skaits Aglonas bazilikas teritorijā neverēs pārsniegt 3 000 personas (2019.gadā Tautas Krustaceļu apmeklēja aptuveni 25 000 cilvēku). I.Volrāte ir pārliecināta, ka katrā cilvēka izvēles pamatojums iet svētceļojumā visticamāk atšķiras: "Ikvienam ir savs nodoms, piemēram, lai izlīgtu, lai pateiktos Dievam vai sakārtot savu galvu." Savukārt Valmieras draudzes pārstāvis Egils Purviņš no Valkas nešaubās, ka svētceļojums noteikti nav pārgājiens pretim zelta rudenim: "Tas ir ceļš preti Dievam, preti sev un savam tuvākajam. Simboliski tas parādu ceļu, kurp mēs ejam. Kāds ir mūsu nodoms? Mēs nesam priekšā krustu,

mēs ejam preti Dievam, un galamērķis ir svētvieta Aglonā. Tas ir garīgs ceļojums. Mēs darām visu iespējamo, lai būtu Dieva cienīgi. Mūsdienu pasaule materiālās vērtības diemžēl pārmāc garīgās. Acīmredzot nav tādas universālas tabletēs, lai uzvarētu garīgums. Tiesa, ja raugāmies ar ticības acīm, tad zāles tomēr ir – Kristus, Kurš mūsu dēļ ir miris un Augšāmcēlies. Svētceļniekiem novēlu atrast vērtības un satikt Dievu, kā arī rast atbildes uz galvenajiem dzīves jautājumiem, - ko nozīmē būt cilvēkam, kas es esmu un uz kurieni es eju?"

Māsa karmelīte Stefane no Rīgas piekrit, ka šis gads ir īpašs, jo jāievēro drošības nosacījumi: "Šogad man nav jāvada neviens grups, tāpēc labprāt pievienojos valmieriešiem. Kā paskaidrot mazam bērnam, kas ir svētceļojums? Tā ir ekskluzīva iespēja pabūt kopā ar Dievu, dabu un citiem cilvēkiem. Tas ir lūgšanas laiks bez ikdienas rūpēm." Lūgta komentēt nelabvēlu vīpsnas par ierobežojumiem Aglonā, māsa Stefane piekrit, ka ir dzirdējusi komentārus, ka Aglonā nokļūs izredzētie: "Tā ir valsts noteikta prasība. Ekskluzīva iespēja ir svētceļojums, turklāt Dievs pieskaras cilvēkiem arī citādāk – nav obligāti jādodas uz Aglonu. Mājās palicejī noteikti nav apdalīti - Dievam nav robežu. Novēlu būt Dieva mīlētām. Viņš nevienā mirkli mūs nav atstājis. Diemžēl nereti mēs atstājam Dievu."

Īszinās

Aicina uz sacensībām pajūgu braukšanā

15.augustā plkst. 18.00 un 16.augustā plkst. 11.00 ikviens interesents aicināts uz Latvijas Jātnieku federācijas ieskaites sacensībām pajūgu braukšanā "Balvi 2020". Tāpat 16.augustā būs iespēja vizināties ar poniju.

Semināri uzņēmējiem

Atgādinām, ka 11.augustā no plkst. 10.00 līdz 15.00 Ziemeļlatgales biznesa un tūrisma centra konferenču zālē (Vidzemes ielā 2B, Balvos) ir iespēja piedalīties seminārā "E-komercijas tirdzniecības platformas". Esošie un topošie Ziemeļlatgales uzņēmēji aicināti izmantot arī iespēju apgūt jaunas zināšanas seminārā par digitālo mārketingu un sociālajām platformām 12.augustā plkst. 10.00.

Nākamajā
Vadugunī

● Atlaudies sevi palutināt
Sejas aprūpes pakalpojumi

● Iepazīst Ziemeļlatgales tērpu
darināšanu
Praktisks un izzinošs seminārs

33

ISSN 1407 - 9844

Vārds žurnālistam

Sanita Karavoička

Nekur nav tik labi, kā mājās! Tā bija pirmā doma, kas man ienāca pāratā pēc pusotra mēneša prombūtnes, izkāpot no lidmašinas Rīgas lidostā. Cits gaiss, sava valoda, vismīļākie un tuvākie cilvēki apkārt. Pa istam to spējam novērtēt vien tad, kad tā visa pietrūkst. Tā nu ir sanācis, ka jau četrus gadus pēc kārtas savu atvainojumu pavadu, strādājot ļoti skaistā un interesanta zemē – Norvēģijā. Un katrai gadai, prombraucot uz Latviju, sev saku – viss, šoreiz gan pietiek, nākamgad atpūtišos no garajām zemeņu vagām un laukiem. Bet... paitē gads, un es atkal esmu tur. Maģija, bet fakti. Patiesibā Norvēģijā pavadītais laiks vienmēr ir ļoti vērtīgs, jo tur piedzīvotais un pieredzētais liek paskatīties uz sevi no cita skatpunkta. Cik daudzas reizes, baidoties no augstuma, esmu teikusi, - nē, tas nav priekš manis. Bet izrādās, ir! Pirmo reizi mūžā Norvēģijā uzrāpos uz stalažām 3. stāvā un krāsoju! Pārvārēju savu 1000 un vienu, - nē, es to nevaru, un pašai par milzīgu pārsteigumu secināju – varu! Un kā vēl varu! Izrādās, cilvēks, pats to neapzinoties, spēj paveikt daudz. Vajag tikai vēlēties un uzdrošināties. Un tā ir ar daudzām jaunām un nezināmām lietām, ar kurām sastopamies ikdienu.

Zinu, ka Norvēģija ar savu fantastisko dabu un nodrošināto dzīvi apbūrusi daudzus latviešus, taču, neskatoties uz to, man vienmēr gribējies mājās. Mājās, kur daudzi nemaz nedzīvo cilvēka cienīgu dzīvi, mājās, kur ir daudz valstiski svarīgu un neatrisinātu jautājumu, mājās, kur, vienalga kā, bet debesis tomēr ir zilākas un zāle - zaļāka. Tieši tāpēc nav labākas sajūtas pasaule par to, kad atveras lidmašīnas durvis, tu nokāp pa trapu un sper pirmo soli savā zemē. Lai vai kā, bet tu esi MĀJĀS!

Latvijā

Pieaug neuzticēšanās partiju popularitātes reitingiem. Iedzīvotāju neuzticēšanās partiju popularitātes reitingiem sasniegusi augstāko līmeni kopš 2013. gada, kad rīkots pirmais šāds pētījums, liecina aģentūras SKDS veiktās aptaujas dati. Uz jautājumu, vai var uzticēties partiju popularitātes reitingiem, kurus atspoguļo Latvijas masu saziņas lidzekļi, pozitīvu atbildi šogad sniegusi 24% respondentu. Savukārt pirms septiņiem gadiem, līdzīgi kā pērn jūnijā, uz tādu pašu jautājumu apstiprinoši atbildēja 26% aptaujāto. Aptaujā, lai noskaidrotu iedzīvotāju uzticēšanos partiju popularitātes reitingiem, katru gadu piedalās aptuveni 1000 respondentu.

Sāks atmaksāt komisijas maksu par dziesmu svētku biljetēm. Latvijas Nacionālais kultūras centrs 10. augustā sāks atmaksāt naudu, ko 2018. gadā uzņēmums "Bīlešu paradīze" iekāsēja kā komisijas maksu par dziesmu svētku bīlešu iegādi internetā. Iepērkoties elektroniski, "Bīlešu paradīze" piemēroja komisijas maksu 7,37% apmērā no biljetes cenas. Svētku rīkotāji uzskatīja, ka tirgotājs šādi pārkāpis ligumu, un vērsās tiesā. Šā gada sākumā strīdā tika panākts izligums, un "Bīlešu paradīze" atmaksāja valstij 76 500 euro. Lai saņemtu pārmaksāto naudu, pircējiem būs elektroniski, klātienē vai pa pastu jānosūta iesniegums LNKC, kas atbilsti sniegs mēneša laikā, skaidroja centra direktors pienākumu izpildītāja Sarmīte Pāvulēna.

Pirmais reizi kopš Covid-19 parādišanās novērojams neliels bezdarba sarukums. Kopš marta beigām, parādoties Covid-19, bezdarbs strauji pieauga, tomēr tagad, vadoties pēc operatīvajiem datiem, pirmo reizi novērojams neliels bezdarba sarukums, pavēstīja Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) direktore Evita Simsone. Par to liecina arī NVA apkopotie dati par 30. jūniju un 31. jūliju, no kuriem izriet, ka šajā laika periodā reģistrēto bezdarbnieku skaits valstī samazinājās par 268 cilvēkiem. Pagājušā mēneša beigās šāds statuss bija oficiāli noteikts kopumā 77 998 iedzīvotājiem, savukārt jūnija beigās - 78 266. Lai gan Latgales reģionā bezdarbnieku skaits šajā laika periodā ir pieaudzis, visur citur tas ir krities.

/No portāliem www.lsm.lv, www.delfi.lv, www.tvnet.lv/

Notikums

Pašu spēkiem atjauno kapu krucifiku

Irena Tušinska

Kapusvētku laikā, 1.augustā, Silaciema–Kurnas kapos apbedito tuvinieki varēja novērtēt atjaunoto krucifiksu, kas tapis, pateicoties viņu ziedojuumiem un pašvaldības atbalstam. Daudz darba un enerģijas šī mērķa īstenošanā ieguldījusi nesen darbu uzsākusī kapu vecāka leva Leišavniece, kā arī apbedito piediergie.

Jūlija sākumā, atbildot uz lasītāju jautājumu, rakstījām par Kubulu pagasta pašvaldības un jaunās Silaciema – Kurnas kapu vecākās Ievas Leišavnieces plāniem atjaunot pirms pusgada vētras nopostīto krucifiksu.

Kapsētas vecākā atklāj, ka kopā šim mērķim no iedzīvotājiem izdevās savākt EUR 1410, bet EUR 500 piešķira pašvaldība. "Krucifikss izmaksāja EUR 1780, bet atlikušo naudas summu iztērējām tā apkārtnes labiekārtošanai, kapsētas inventāra atjaunošanai. Visus krucifiksa atjaunošanas darbus veicām sabiedriskā kārtā, naudu tērējot tikai materiāliem. Pamatnes mūrēšanu uzticējām vietējam uzņēmumam "AB Premium". Līdzās krustam uzstādījām arī divus koka puķu podus, nopirkām grābekļus, lāpstus un citus instrumentus, ko izmantošim kapsētas sakopšanai, daļu naudas iztērējām svecēm un ziediem krucifiksa apkārtnes noformēšanai, ka arī zāles plāušanai," par ziedoju mu izlietojumu stāsta I.Leišavniece.

Foto - A.Kirsanovs

Atjauno pašu spēkiem. Kopīgs darbs vēl vairāk saliedējis pagasta iedzīvotājus, kuru tuvinieki guldi Silaciema – Kurnas kapsētā. Tas pierādījis, ka ne vienmēr atbalsts jāgaida no malas, bet daudz ko var paveikt arī paši.

Silaciema – Kurnas kapos guldi arī Jāņa Trupovnieka tuvinieki. Viņš priečājas, ka iepriekšējā kapu vecākā (visu pagasta iedzīvotāju cienītā Leona Belkas) vietā stājusies ne mazāk enerģiskā Ieva: "Mēs visi ļoti cienījām Leonu, kurš ļoti daudz darījis kapsētas labiekārtošanas labā. Novēlu, lai Ievai sokas tikpat labi un vēl labā!"

J. Trupovnieks atklāj, ka pēc notikušās nelaimes kapos apbedito tuvinieki sazvanījās sprīzot, ko iesākt. "Ieva teica, ka mēs visi kopā to varam. Prieks, ka cilvēki bija atsaucīgi. Kurš ar lāpstu, kurš ar spaini – visi steidza palīgā. Nav būtiski, kurš iedeva latu vai neiedeva. Galvenais, ka neviens nepalika vienaldzīgs. Kā aplie-

cinājums tam bija kapusvētki, kad kapu kopīas bija sakoptas, viss bija skaisti un tuviniekiem bija prieks par kopā paveikto darbu," gandarīts bijušais Balvu novada domes priekšsēdētājs.

I.Leišavniece saka sirsniņu paldies visiem iedzīvotājiem un palīgiem: "Katrīno jums ir sniedzis lielu artavu, lai šis krucifiks 1.augustā lepni stāvētu mūsu ciemu kapsētā. Paldies arī visiem pārejiem, kas darbos un domās bija kopā ar mums. Stipru, viedu ciemu pamatā ir cilvēki, kuri uzņemas iniciatīvu gan praktisku risinājumu meklēšanā, gan esošo problēmu novēršanā. Būsim lepni paši par sevi, par padarīto darbu! Paldies!"

Pašvaldība iesaistās skolēnu nodarbinātības programmā

Skolēnu vasaras darbi Baltinavā

Ingrīda Zinkovska

Šī ir otrā vasara, kad Baltinavas novada pašvaldība izmanto Nodarbinātības valsts aģentūras programmu skolēnu nodarbinātībai vasarā. Tāpat kā pērn, arī šogad skolēni nodarbināti pašvaldības teritorijas labiekārtošanas un uzkopšanas darbos.

"Taču šogad skolēnu vasaras darbs aizkavējās ārkārtas stāvokļa dēļ, kas valstī bija izsludināts sakarā ar Covid-19 pandēmiju. Ja pērn skolēni strādāja jūlijā, tad šogad tikai augustā. Sākumā Nodarbinātības valsts aģentūra paziņoja, ka šogad nebūs šīs programmas, bet pēc tam to tomēr atvēra," laikrakstu informēja Baltinavas novada domes priekšsēdētāja SARMĪTE TABORE.

Skolēni, kuri vēlējās vasarā strādāt, rakstīja pieteikumu gan Nodarbinātības valsts aģentūrai, gan pašvaldībai, kur bija izveidota darba grupa, kas tos izvērtēja. Pērn iesniegumu bija vairāk nekā apmaksāto darbavietu, tādēļ komisija bija nepieciešama, lai nerastos domstarpi. Šogad Baltinavas pašvaldībai skolēnu darbam vasarā piešķira četras vietas, ko, sadalot uz pusēm, astoņi jaunieši varēja strādāt pa divām nedēļām. Viena grupa jauniešu darbu beigs jau šonedēļ, bet otra uzsāks nākamnedēļ.

Iepriekšējos gados vairākus jauniešus vasarās nodarbināja uzņēmums "Safronovkas ogas", kurš arī bija pieteicies NVA programmā. Pēdējos gados uzņēmums to nepraktizē, līdz ar to iniciatīvu uzņēmās novada pašvaldība. Protams, to var darīt arī citi uzņēmēji, taču līdz šim neviens nav izrādījis vēlmi. Lai skolēnus nodarbinātu nopietnākos darbos, viņiem jābūt šī darba prasmēm, sertifikātam. Nodarbinot skolēnus, liela atbildība gulstas arī uz uzņēmēju pleciem. Arī pašvaldībā skolēnu darbu izmanto teritorijas labiekārtošanā un sakop-

Tīra trotuāru no nezālēm. Pašvaldības teritorijas labiekārtošanas un sakopšanas darbos iesaistījušies skolēni redzami jau pa gabalu, viņi, tāpat kā sabiedrisko darbu veicēji, tērpušies zaļajās, atstarojošajās vestēs. Jaunieši apgādāti arī ar cimdiem un nepieciešamajiem darbarīkiem. Kad "Vaduguns" apmeklēja Baltinavu, jaunieši attīrija no zāles trotuāru, kas ved uz Baltinavas katoļu baznīcu. "Mēs sakopām arī centra vēsturisko laukumu," viņi pastāstīja. Pirmajā tūrē sakopšanas darbos strādāja Salvija Supe, Sonora Logina, Kitija Kuļša, Rainers Dauksts. Skolēni atklāja, ka daži no viņiem ir strādājuši arī iepriekšējos gados purvā. "Darba vēl pietiek,- pie Amatnieku centra, Brāļu kapos, pie novada domes," sarunā secināja pašvaldības dāldārzniece Ināra Daukste, kura skolēnu darbu koordinē.

Viņi lielākoties dara tos pašus darbus, ko algotie sabiedrisko darbu veicēji, taču strādā nošķirti, citā objektā. Sabiedrisko darbu veicējiem pašvaldība gan uztic sarežģītākus un atbildīgākus darbus kā, piemēram, zāles plaušanu ceļmalās vai krūmu apgriešanu.

Kā vērtējat Latvijas zemniekiem atvēlēto tiešmaksājumu apjomu pēc ES daudzgadu budžeta pieņemšanas?

Viedokļi

Jāpaskatās arī uz medaļas otro pusī

VELTA VILCIŅA, zemnieku saimniecības "Vētras VV" īpašniece Rugāju novada Lazdukalna pagastā

Vērtējot atbalstu Latvijas lauksaimniekiem un ko mūsu valsts politiķi spēj izcīnīt Eiropas

varas gaiteņos, jāteic, - ar to sokas pavism bēdīgi. Rodas sajūta, ka varasvīriem notiek tikai cīņa par savu krēslu saglabāšanu. Pēc Latvijas zemniekiem atvēlēto tiešmaksājumu apjoma, un ne tikai šajā nozarē, allaž esam bijuši pēdējā vietā. Arī šobrīd pat vāja gaisma tuneļā galā nav saskatāma. Apbēdina arī fakts, ka aktīvi tiek lobētas lielo lauksaimnieku intereses, bet mazie zemnieki vairāk vai mazāk par savu izdzīvošanu cīnās paši. Tā bijis vienmēr. Kas attiecas konkrēti uz Latgales zemniekiem, - ko mēs varam vēlēties, ja Latvija atrodas pāšā Eiropas Savienības nomalē, bet mūsu pašu valsts iekšienē Latgale allaž ir pabērna lomā. Šķiet, vēl sliktākas starta pozīcijas nemaz nevar iedomāties. Viss ir atkarīgs no katras konkrētās valsts varasvīriem. Mūsu valdība strādā neefektīvi. Kāpēc mēs pēc tiešmaksājumu apjoma esam pēdējie, bet igauņi un lietuvieši ir mums priekšā? Latviju pat vairs nesalīdzina ar Igauniju un Lietuvu, bet, piemēram, ar Rumāniju. Ir skumji uz to noskaņitās.

Manas zemnieku saimniecības pamatnodarbošanās ir lopkopība – piena nodošana,

dalēji arī gaļas lopkopība. Šobrīd par litru piena maksā 21 centu. Tā nav augsta cena. Turklāt cenas ir ļoti svārstīgas. Pirms koronavīrusa pandēmijas par litru piena maksāja 33,5 centus. Par tādu naudu gan var dzīvot. Kas attiecas uz gaļas lopkopību, ir augstas prasības tam, kādam jābūt nododamajam lopam. Tādu teļu – modeli nemaz nav iespējams izaudzēt! Savas korekcijas ieviesusi arī Covid-19 pandēmija. Piena cena nokritusies, apgrozāmo līdzekļu nav, arī obligātā iepirkumu komponente ir uzskrūvēta augšā. Šobrīd viss iet uz leju, strādāt ir grūti, izdevumi ir lieli. Manā saimniecībā ir diezgan daudz hektāru zemes. Protams, ļoti būtisks ir tiešmaksājumu apjoms. Tiesa, ja pierēķina klāt izmaksas par saimniecības tehniku, tad kopējā tiešmaksājumu summa par zemi nav liela. Varbūt cilvēkiem, kuri nodarbojas ar graudkopību, šī summa ir apmierinoša, bet piensaimniekiem tā ir maza nauda. Jā, tagad Briselē ir panākta vienošanās par atbalsta finansējuma pieaugumu Latvijas lauksaimniekiem par gandrīz 700 miljoniem euro. Tomēr ar to jau viss nebeidzas. Tālāk aktuāls kļūst

jautājums, kāda ir tiešmaksājumu sadalījuma kārtība mūsu pašu valstī? Vai tā ir godīga pret lauksaimniekiem, īpaši mazajiem zemniekiem?

Žēl, ka mūsu valdības vīri nebrauc pie tiem zemniekiem, kuriem nemaz tik labi ar to saimniekošanu neklājas. Viņi nav atbraukuši un, vienkārši runājot, ienākuši kūti, apskatījušies, kā tad mums sokas, un sarūnās iedzījinājušies, kāda ir mazo zemnieku situācija. Nē, viņi to nedara. Viņi sēž savos Rīgas krēslos. Lielo lauksaimnieku vienmēr var izcelt uz citu fona un priecāties, cik pie viņa viss ir skaists un uzspodrināts. Mēs esam patiesi lepni, ka mums ir lietie zemnieki. Tomēr vajag paskatīties arī uz *medaļas otro pusī*. Lai aizbrauc uz saimniecību, kur tantiņa pēdējiem spēkiem ķerru stumj! Pretējā gadījumā varasvīri ir atrauti no realitātes. Katrai Latvijas valdībai ir savi niķi un stiki. Taisnības labad gan jāpiebilst, ka mēs visi lamājam valdību. Tomēr aktuāls ir jautājums, vai viss ir atkarīgs tikai un vienīgi no valdības vīriem? Vai nav tā, ka to, kā rikoties valdībai, diktē pavisam kāds cits? Kas to lai zina...

Tiešmaksājumu sadalījums nebūs godīgs

GUSTAVS NORKĀRKIS, Latvijas Bioloģiskās lauksaimniecības asociācijas vadītājs

Nemot vērā pašreizējo Zemkopības ministrijas (ZM) piedāvājumu, realitātē lielākās iespējas saņemt finansējumu būs tieši lielajām saimniecībām. Sistēma veidota tā, lai tieši šai

saimniecību kategorijai būtu labākas iespējas. Investīcijās un citos atbalsta pasākumos. Jāsecina, ka atbalsta sistēma atkal tiek būvēta, nemainot fokusu no saimniecību grupas, kas intensīvi izmanto ķīmiskos pesticīdus un sintētiskos minerālmēslus.

Līdz ar to Latvijas Bioloģiskās lauksaimniecības asociācijas vērtējumā nākamajā periodā nekas nemainīsies – pretēji Zemkopības ministrijas publiskajā telpā izplatītajai informācijai nevienlīdzības plaisa starp lielajām un mazajām/vidējām saimniecībām realitātē nemazināsies. Lielajām saimniecībām būs viegli izpildīt kritērijus atbalsta saņemšanai, bet nelielajām saimniecībām jaunie tiešmaksājumu pasākumi nebūs izpildāmi. Ieguvēji būs tie lauksaimnieki, kam ir vairāk hektāru un kas izmanto modernās tehnoloģijas.

Bāzas rada tas, ka nākotnē Zemkopības ministrija plāno samazināt atbalstu bioloģiski strādājošajiem lauksaimniekiem par labu konvencionālajai graudkopībai un lopkopībai. LBLA aktīvi strādā, lai tā nenotiktu. Vērtējot, kas būtu jāmaina esošajā sistēmā, tad visbūtiskāk ir nomainīt ierēdņus – esošie nespēj izveidot no konvencionālās graudkopības lobija neatkarīgu atbalsta maksājumu sistēmu. Eiropas Komisija ir skaidri pateikusi, ka

lauksaimniecībai jāvirzās prom no pesticīdu un minerālmēslu atkarības.

Eiropas Komisija jaunajā Kopējās lauksaimniecības politikas piedāvājumā paredzējusi daudz dažādus instrumentus, lai veicinātu mazo un vidējo saimniecību atbalstu un konkurrētspēju. Diemžēl Zemkopības ministrija dara visu iespējamo, lai sistēma nemainītos. Līdz ar to, LBLA ieskatā, lielākā problēma ir Zemkopības ministrijas politikas veidošana, jo nozares ministrija apzināti ļoti maz izmanto iespējas, ko piedāvā Eiropas Komisija, ar nolūku neizvēloties tādus pasākumus un atbalsta veidus (piemēram, tiešmaksājumu griestus un pārdalošo maksājumu), kas veicinātu tieši vidējā segmenta saimniecību attīstību.

Būtiski uzsvērt, ka arī tiešmaksājumu diferencēšanu ministrija varētu veikt, nemit vērā tādus sociālekonomiskos parametrus kā saimniecības lielums. Aicinām Zemkopības ministriju ne tikai aprobežoties ar tādiem faktoriem kā klimatiskie apstākļi un zemes vērtība ballēs, bet nemit vērā arī ekonomiskos apsvērumus un saimniecības efektivitāti, nelielām saimniecībām piemaksājot par hektāru, tādējādi stimulējot mazo un vidējo saimniecību attīstību.

Aplūkojot tiešmaksājumus veidojošās kom-

ponentes, redzams, ka nav iespējams pateikt, cik lielu atbalstu lauksaimnieki saņems. Līdz ar to neviens no iepriekš publiskajā telpā izskanējušajiem skaitļiem nav korekts. Lauksaimniekiem un sabiedribai būtiski izprast, ka tas, cik lietus tiešmaksājumus patiesām saņems lauksaimnieki un cik naudas sadale būs godīga, ir nevis Briseles, bet gan ZM rokās. Tieši ZM ir galvenais lēmējs naudas pārdaļē, bet EK vien izvirza vispārīgos principus. Pašreizējais ZM piedāvājums liecina par to, ka tiešmaksājumu sadalījums nebūs godīgs un visvairāk tiks sekਮēta graudkopības konkurētspēja. 11% Latvijas lauksaimnieku saņem 73% subsīdiju (ES vidēji proporcija ir nedaudz labāka – 20/80). ZM neparedz iespēju ieviest tiešmaksājumu griestus un pārdalošo maksājumu. Līdz ar to nevienlīdzības problēma netiks risināta pēc būtības. Pašlaik sabiedribai grūti izsekot līdzi lauksaimniecības politikas stratēģijas tapšanai, tostarp maksājumu sadalei, tāpēc aicinu ZM padarīt šo procesu ievērojamību caurspīdīgāku, diskusijās iesaistot ne tikai lauksaimnieku organizācijas, bet visu sabiedrību, kas ir ieinteresēta kvalitatīvas pārtikas pieejamībā un tīras lauku vides uzturēšanā.

Viedokļus uzsklausīja A.Ločmelis

Re, kā!

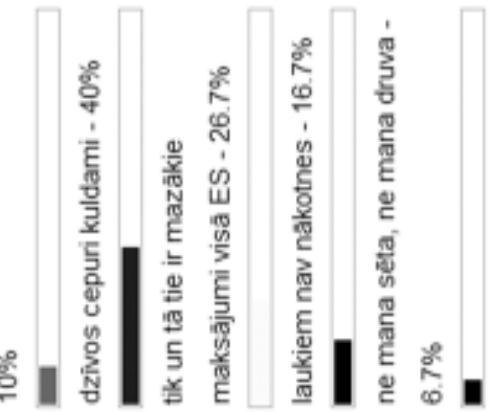

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā

Kā vērtējat Latvijas zemniekiem atvēlēto tiešmaksājumu apjomu pēc ES daudzgadu budžeta pieņemšanas?

zemnieki turīgāki nepaliks -

10%

Cīnās par medaļām divpadsmītajā starptautiskajā turnīrā svarcelšanā

Brīvdienās Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas sporta zālē "Vjačeslava Kirjanova piemiņas kausa 2020" starptautiskajā turnīrā svarcelšanā cīnījās vairāk nekā pussimts sportisti. Balvu Sporta skolas treneris un sacensību galvenais tiesnesis Varis Sārtaputnis pirms turnīra atklāšanas ziņāja teikt, ka spēkiem mērosies 70 - 80 sportisti no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. "Plānojam, ka ieradīsies vairāk nekā 100 svarcēlāji, tomēr dažas komandas dažādu iemeslu dēļ neatbrauca," viņš piebilda.

Domā pozitīvi. Ralfs Plavnieks (14 gadi) svarcelšanas treniņus apmeklē jau septiņus gadus. Viņš spriež, ka labu rezultātu var sasniegt, intensīvi trenējoties un domājot pozitīvas domas. Tāpat Ralfs neslēpa, ka nākas piedzīvot arī neveiksmes: "Bet arī tā ir laba mācība."

Arī meitenes ceļ smagumus. Taujāta, kuras no sacensībām palikušas prātā, Sandija Keiša atklāja, ka Latvijas čempionāts 1.augustā Ludzā. "Tur izcīnīju 2.vietu," viņa lepojās. Viņas rekords grūšanā ir 58kg, raušanā - 46kg. Jāpiebilst, ka mājās Sandija izcīnīja ne tikai 1.vietu, bet arī saņēma speciālbalvu par progresu sportā – viņa laboja četrus Latvijas rekordus!

Pirmās sacensības. Septiņgadīgais Jānis Keišs pirmo reizi startēja sacensībās. Viņš neslēpa, ka ir ļoti uztraucies. Visjaunākais sportists galarezultātā saņēma speciālbalvu.

Tur ikšķus par savējiem. Septiņu bēru māmiņa Judite Keiša tureja ikšķus par meitu un trīs dēliem, kuri startēja turnīrā. "Patīk, ka bērni ir nodarbināti. Lielākais uztraukums par jaunāko, jo viņam šis ir pirmās sacensības," atklāja māmiņa.

Sacensībās pirmie startē jaunie sportisti. Pirmajā posmā startēja zēni no trīs Baltijas valstīm svara kategorijā līdz 35; 40 un 45 kilogramiem.

Raivo Keišs. Puisis ar svarcelšanu nodarbojas trīs gadus. Jautāts, kas sportistam nepieciešams, lai uzvarētu, Raivo sprieda, ka pirms sacensībām vajag labi izgulēties un paēst. "Kas man garšo? Cepti kartupeļi," pavēstīja Raivo.

Piemin viru un tēvu. Vjačeslava Kirjanova sieva Ludmila ar meitu Janu priečajās, ka vīrs, tēvs un pirmais treneris mūspusē nav aizmirsts. "Apbrīnojam, ka šīs sacensības ir tradicionālas. Paldies Varim, kurš tās organizē loti augstā profesionālā līmeni," teica Ludmila. Arī Jana, viņas vīrs Jevģēnijs un trīs meitas Taiga, Ārija un Anna lepojas, ka starptautiskais turnīrs pulcē sportistus no trīs Baltijas valstīm.

Uz goda pjedestāla.

Uzvaras garšu izbaudīja sportisti, kuri kāpa uz goda pjedestāla, tostarp Raivo Keišs (foto – vidū). Jāpiebilst, ka Raivo brālis Ediks Keišs izcīnīja 2.vietu svara kategorijā līdz 49kg.

Daniels Büde. Lai arī Danielam neizpalika arī neveiksmīgi mēģinājumi, viņš svara kategorijā līdz 45kg godam izcīnīja 2.vietu.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Jaunie talanti

Grupa “Harijs” laiž klajā pirmo albumu

Irena Tušinska

Rēzeknes Mākslas un dizaina vidusskolas Vides dzaina nodaļas 3.kursa audzēknis HARIJS LOČMELIS apgalvo, ka dziesmu sacerēšanai viņa dzīvē ierādita ļoti nozīmīga vieta. Savulaik absolvējis Balvu Mūzikas skolas trompetes klasi, savu muzikālo karjeru jaunietis turpina otrā Latvijas galā - Liepājā, kur kopā ar draugiem izveidojis grupu “Harijs”. 17.aprīlī talantīgie jaunieši klajā laiduši savu pirmo albumu “Zēns”.

Harijs ir pateicīgs saviem pirmajiem mūzikas skolotājiem Jānim Budevičam un Egonam Salmanim, kuri nežēloja spēkus, darbojoties ar audzēkņiem arī ārpus sava darba laika: “Viņi ir lieliski. Man bija prieks mācīties pie šiem skolotājiem.” Balvos iegūtās zināšanas puism lieti noder, darbojoties grupā “Harijs”. Lai gan nosaukums vedina domāt, ka kolektīva dibinātājs ir tieši viņš, tā gluži nav. Tomēr zināmā mērā tas noticis, pateicoties tieši Harijam, jo viss sākās, kad viņš kādā nometnē iepazīnās ar liepājneci Aleksandru. Aizbraucis paciemoties meitenes dzimtajā pilsētā, Harijs tur sastapa vairākus līdzīgi domājošus jauniešus, pēc kāda laika kopā ar viņiem izveidojot muzikālo grupu.

Svētceļojumā top pirmās kopīgās dziesmas

Pirma ciešākā sadarbība Harijam izveidojās ar Aleksandras brāli Jonatanu, un, dodoties svētceļojumā no Liepājas uz Aglonu, abi radīja savas pirmās divas dziesmas. Vēlāk, pateicoties Jonatanam, domubiedru pulciņam pievienojušās arī citi muzikāli liepājniedi. Lai līdz galam nokomplektētu kolektīvu, ar laiku pieaicināja arī bundzinieku un saksofonisti. “Sākumā mums nebija bungu, tikai kahons, ko spēlēja Roberts. Tā kā viņš netika uz mana brāļa kāzām, kur bijām ieplānojuši spēlēt, pieaicinājām bundzinieku Salvi Masu no Balviem. Mums iepatikās, kā dziesmas skan ar bungām, tādēļ uzaicinājām viņu pievienoties,” par pašreizējā grupas sastāvu nokomplektēšanu stāsta Harijs. Šobrīd muzikālā kolektīvā darbojas Jonatans Runds, Rūdolfs Turnelis, Roberts Lanka, Vita Liepiņa, Laima Grasmane, Salvis Mass, Katrīne Sabīne Kalniņa un Harijs Ločmelis.

Harijs atklāj, ka nebija viena konkrēta grupas dibināšanas briža, un sākumā ar sacerēšanu katrs nodarbojās atsevišķi: “Mums visiem bija savas dziesmas, kuras spēlējām, satiekoties Liepājā. Pamazām kopā sākām komponēt kaut kādas joku dziesmas, kuras pašiem tobrīd šķita smiekīgas. Sapratuši, ka šādu dziesmu rakstīšana padodas diezgan raiti, nolēmām, ka vajadzētu sacerēt kaut ko nedaudz nopietnāku.”

Ar laiku dziesmu repertuārs kļuva tik plašs, ka varēja sākt domāt par koncertdarbību. Pirmā lielākā grupas uzstāšanās notika koncertā “Bārtas kartupelis” Nīcā. Tieši pēc tās dalībnieki nolēma oficiāli kļūt par mūzikas grupu, nevis vienkārši jauniešiem, kuri reizēm uzspēlē kopā.

Nosaukums pārsteidza

Harijs smej, ka grupas nosaukums nāca kā pārsteigums, jo viņa viedokli neviens nejautāja: “Koncertā “Bārtas kartupelis” grupai vajadzēja ātri izdomāt nosaukumu, un pirms, kas ienāca prāta, bija nosaukt to par “Hariju”. Grupas dalībnieki to pamatoja tā, ka, man atbraucot uz Liepāju, mēģinājumi vienmēr notiek aktīvāk, tā kā mans laiks, ko tur pavadu, ir ierobežots.”

Balvenietis apgalvo, ka grupas radītās kompozīcijas ir grūti pieskaitīt kādam konkrētam mūzikas stilam: “Dziesmās atspoguļojas dažādi iespāidi, ko guvām, tās rakstot. Nedaudz arī mēģinājām atdarināt to mūziķu stilu, kuri mums patīk. Domāju, ka grupas auditorija ir alternatīvās jeb ‘andergrunda’ mūzikas cienītāji.”

Taujāts, kura dziesma no albuma pašam patīk vislabāk, puisis teic, ka tā ir beidzamā - “Kas ir šis zēns”: “Centāmies albumu veidot kā stāstu par šo zēnu, par mūsu iedomu tēlu.” Albums tapa no katra grupas dalībnieka atsevišķi sarakstītajām dziesmām, pievienojot tām dažas, kas radītas kopā, piemēram, kompozīcijas “Gustavs” un “Dzeive nav rūžu

Top albuma ieraksts. Harijs (no kreisās) apgalvo, ka vislielāko prieku viņam sagādā tieši dziesmu sacerēšana un mēģinājumu process. Protams, viņš arī vēlas, lai grupas radītās dziesmas patiktu klausītājiem.

Grupa “Harijs”. Līdzīga muzikālā gaume apvienojuši divu pretēju Latvijas reģionu jauniešus. Harijs Ločmelis apgalvo, ka lielais attālums starp Liepāju un Balviem nav šķērslis. Zināmā mērā tas pat veicinājis grupas nosaukuma rašanos, jo līdz ar viņa ierašanos vēju pilsētā mēģinājumi uzņem apgrīzienus. Tādējādi Harijs kļuvis par tādu kā šī muzikālā kolektīva vienojošo elementu.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

✓ ...top jaunas dziesmas, un, iespējams, ne tik tālā nākotnē klajā nāks jau otrs grupas “Harijs” albums.

lauks”. “Tajās salikām kopā savas idejas un iespēles,” skaidro grupas dalībnieks.

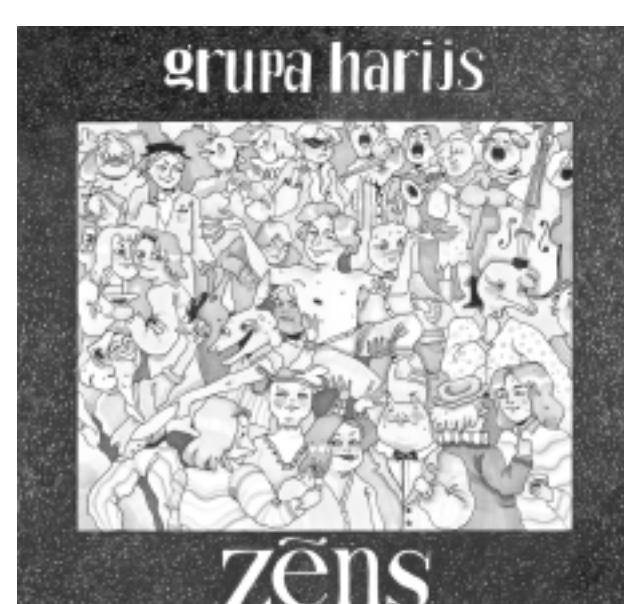
Albums “Zēns” ir interesanta divu Latvijas reģionu jauniešu saspēles simbioze, jo vienā no dziesmām piediedājums skan latgaliski. Harijs apgalvo, ka liepājniediem nesagādāja grūtības iemācīties pāris rindiņas austrumlatvijas izloksnē, un nekāds izslavētais čūlu - čangaļu konflikts, vismaz viņu starpā, nepastāv: “Kopā smejamies gan par liepājneci, gan par mūsu akcentu, pa jokam ķircinām viens otru.”

Sacerēšana labāka par uzstāšanos

Harijs priečājas, ja kādam patīk grupas dziesmas. Tomēr tas neesot pārlieku būtiski, jo vislielāko gandarījumu viņam sagādā sacerēšanas process un tā saucamā *džemošana*. “Ja dziesma izdodas tāda, kā to esi iecerējis, tad ir vēl lielāks prieks,” piebilst balvenietis.

Pagaidām grupa “Harijs” labāk pazīstama Kurzemes, konkrēti Liepājas, klausītājiem, taču, iespējams, kādreiz koncertu noorganizē arī Balvos, piemēram, renovētajās kultūras nama telpās. Pagaidām Covid-19 pandēmija ierobežo muzikālo jauniešu iespējas uzstāties, tādēļ šovasar viņi piedalījās vien dažos pasākumos. Lielākais no tiem bija Liepājas muzikālais festivāls “Kartupeļu palma”. Taču darbs nav apstājies, jo top jaunas dziesmas, un, iespējams, ne tik tālā nākotnē klajā nāks jau otrs grupas “Harijs” albums.

Darbojoties radošajā sfērā, Harijam neatliek daudz laika citiem hobijiem. Viņam patīk veidot skulptūras, lasit un doties garākās pastaigās, bet šovasar puisis iemēģinājis roku arī celtniecības darbos, palīdzot brālim būvēt māju.

Albums “Zēns”. Veidojot pirmo albumu, bija svarīgi, lai tā noformējums piesaistītu ar savu oriģinalitāti. Par to parūpējās Harija kursabiedrene Aleksandra. “Vēl pirms albuma ierakstīšanas iedevu viņai noklausīties mūsu koncerta ierakstu, aizsūtīju arī dziesmu vārdus, kā arī paskaidroju, par ko ir katra dziesma. Gribēju, lai viņa uz vāciņa attēlo tādu kā jauniešu ballīti. Izvēloties albuma vāku, ieskatījos Aleksandras skicu albumā un sapratu, ka viņa būs īstā,” par savu lēmumu stāsta jaunais mūzikis. Viņu priečē, ka nojauta izrādījusies pareiza, jo klausītāji pozitīvi novērtējuši albuma noformējumu.

Foto - no personīgā arhīva

Ar radošuma gēnu apveltītie

Sargā ģimenes relikvijas

Ingrīda Zinkovska

Tilžas pagasta svētkos Tilžas bibliotēka bija organizējusi tikšanos ar RASMU KULAMOVU no Kārsavas, kura ir Latvijas brīvalsts laika fotogrāfa Jāņa Ziemeļa mazmeita, bet viņas mamma Ivāra Dzidriņa Grenceviča, viņsaule aizejot, atstājusi rokrakstā sarakstītas grāmatas, kurās izdevusi viņas meita Rasma.

Ar ģimenes relikviju mantinieci, Kārsavas Mūzikas skolas skolotāju R.Kulamovu "Vaduguns" tikās viņas mājās Kārsavā, zāļā un klusā mazpilsētas ielīņā, kur ielu nosaukumi rakstīti gan literārajā, gan latgaliešu valodā.

Kāpēc Jūs paaicināja uz tikšanos Tilžā?

-Mani paaicināja uz tikšanos Tilžā tāpēc, ka te ir dzimusi mana mamma Ivāra Dzidriņa Grenceviča, mana vecmamma Dominika, bet vectēvs Jānis Ziemelis Tilžā bija fotogrāfs, kuram pirms Otrā pasaules kara piederēja sava fotodarbnīca. Dzimtā bija pieci Jāņi Ziemeļi, jo pa vīriešu līniju katrā nākamajā paaudzē kādam lika vārdu Jānis. Par Tilžas vēsturi neko daudz nezinu, braucu, lai pastāstītu par mamma grāmatām, kā tās tapa. Arī par vectēvu un vecmammas dzīvi, cik man tas zināms. Lai dalitos atmiņās par viņiem, cik atceros.

Kāds ir Jūsu dzimtās stāsts, kas saistīts ar Tilžu?

-Manas mammas tēvs Jānis Ziemelis bija dzimis 1892.gadā, Aizkraukles evaņģēliski luteriskajā draudzē, dzīvoja Jaunjelgavā. Pēc pagasta skolas beigšanas viņš uzsāka mācības Rīgas Amatniecības skolā, kur ieguva divas specialitātes - fotogrāfs un sarkankoka mēbeļu meistras. 1928.gadā viņš atvēra fotodarbnīcu Tilžā, Brīvības ielā 18. Būdams arī koka darbu meistras, viņš uzbūvēja speciālu salonu foto darbu veikšanai. 30.gadu sākumā vectēvs nodibināja ģimeni, ap precot zemnieku meitu Domeniku Iljanovu no Tilžas pagasta Raicenes. Vienos dokumentos vecmamma reģistrēta kā Jevdokija, jo nāca no vecticībnieku ģimenes, citos - kā Daina, jo vārds latviskots. Iljanovi Krišjānos Dominikai bija radī. Šī paša gadu desmita beigās ģimenē jau ir četri bērni - divi dēli un divas meitas (Pēteris, Velta, Jānis un Ivāra), kurus krusta Kokorevas evaņģēliski luteriskajā baznīcā. Vectēvs turpināja darbu kā fotogrāfs, bet vecmamma pašmācības ceļā, arī kontaktējoties ar Tilžas dakteri Cilinski, bija apguvusi medicīnas darbinieces iemaņas un kļuvusi iecienīta bērnu pieņēmēja. Kara beigās, vācu karaspēkam atkāpnoties, vācieši nodedzina savu štabu, kas atradies blakus vectēva fotodarbnīcai un mājai. Vējam pūšot, ugums iemetusies vectēva mājā, ko viņš bija cēlis un kur atradās fotoateljē. Viņi paši bija aizbēguši un paslēpušies mežā, pašu svarīgāko paņemot līdzi, - šujmašīnu, kas tajos laikos bija lielā vērtē, govi un vēl šo to. Kad viņi atbrauca, mamma teica, ka viņu uzsēdināja uz akmens un viņa skatījās, kā visa mājas vieta kūpēja. Vectēvs un vecmamma pārcēlās uz citām mājām Tilžas pagastā, vēlāk uz Api, tad atpakaļ uz Tilžu, kur meģināja celt māju, bet kaut kas nevedās, it kā pietrūcis materiālu, tad uz Sinoli Gulbenes rajonā, tad uz Ķekavu. Vectēvs nomira 1970.gada aprīlī, bet vecmamma - 1992.gada aprīlī. Abi apglabāti Doles - Ķekavas evaņģēliski luteriskās draudzes kapsētā.

Kādas atmiņas Jums ar viņiem saistīs?

-Vectēvu atceros tikai līdz 1.klasei, - kad mācījos 1.klasē, viņš nomira. Agrāk nebija tāda dekrēta atvajlinājuma, vecākiem bija jāstrādā, tādēl mēs, mazbērni, dzīvojām pie vectēva un vecmammas. Kad gāju uz skolu, biju jau sagatavota mācībām, jo vectēvs bija dabūjis ābeci un ik pa laikam uzdeva mācīties, es to zināju no viena gala līdz otram. Vectēvs neiesaistījās politiskā, tikai fotografēja kāzas, bēres, cilvēkus, kas nāca pie viņa uz fotosalonu. Vecmamma atcerējās, ka cepusi pankūkas, kad ieradusies kāda sieviete, kura vēlējusies, lai viņu nofotografē. Sieviete nebija zobu vai kā citādi, un viņa iebāzusi aiz vaigiem pankūkas, lai tie izskatās apšķaki. Vectēva fotografētās bildes, kādas desmit, mana krustmāte, mammas māsa, ir nodevusi fotogrāfam Igoram Pličam, bijušajam tilženietiem, kurš rūpējas par Latgales foto vēsturi.

Toties vietā, kur Tilžā atradās vectēva māja un fotosalons, vairāk nav nekā. Agrāk vēl bija aka un ābeles ataudze. Tagad ābele nozāģēta un uztaisīts dziļurbums. Mazliet jau smeldze sirdī iedur.

Manai mammai ir interesants vārds Ivāra Dzidrite. Tas tāpēc, ka viņa piedzima 1.martā, kad vārdadiena ir Ivariem. No tā tas vārds cēlies. Bet vecvectēvs teicis: Dzidrite, Dzidrite..., kas ir vārda Dzidra pamazināmā forma. Aizbraucot uz

Dārza ar kaķi. Ne velti ielai, kurā dzīvo Rasma Kulamova, dots nosaukums, kas saistīts ar zaļojošiem kokiem, augiem un ābeļu dārziem. Rasmui blakus bildēšanās laikā nepārprotami vēlējās iekārtoties arī balts kaķis (attēlā vēl redzamas tikai ausis), kurš, kā teica saimniece, ir pieklīdis, bet laipni uzņemts viņas mājās.

Meita izdod mātes grāmatas. Rasma izdevusi Lības Griezes (savas mammas Ivāras Dzidrītes Grencevičas) triloģiju "No ievziediem līdz Mārtiņiem". Tās 1.daļa "Leva" tapa 1998.gadā, kurai sekoja 2.daļa "Laura" un 3.daļa "Lizete". Pēc šīs triloģijas tika uzrakstīti vēl divi atsevišķi romāni rokrakstā, kas gaida izdošanu. "Rudais kaķis, kas redzams uz triloģijas vāka, mamma bija ļoti mīš," atceras Rasma.

baznīcu, kā pateica, tā arī iereģistrēja. Mamma mūžā bija strādājusi dažādos darbos, bija liela rokdarbniece, šuvēja, kulināre. Vēl pēc viņas nāves palika viņas gatavotie kompoti un spiestās sulas. Pēc bērnībā gūtās traumas mamma slimojā ar kaulu tuberkulozi un bieži brauca uz sanatoriju, kur iemācījās pīt grozinus. Visu savu dzīvi mamma bibliotēkās bija meklējusi dzejoļus un izrakstījusi tos kladē. Kad sanatorijā notika pasākumi, viņa uzstājās auditorijas priekšā un lasīja tos skalji, izteiksmīgi. Kad naktis nenāca miegs, mamma sāka rakstīt grāmatas, - rokrakstā, kladēs. Pēc tam viņa uzrakstīto lasīja mums priekšā. Paaicināja mūs, lika apsēsties un lasīja, bet pēc tam jautāja: "Vai viss ir kārtībā? Vai viss ir labi?"

Triloģiju, kas iznāca ar pseidonīmu Lība Grieze, viņa sakristija gada laikā, 90.gadu beigās (pagājušais gadsimts - no red.), vēl neizdoti palikuši divi romāni. Triloģiju, kas ir iznākusi divās grāmatās, izdevu es, jo mamma jau bija mirusi. Viņa nomira 2007.gadā, bet grāmatas iznāca 2015.gadā. Es grāmatas no viņas rokrakstā sarakstītajām kladēm pārrakstīju datorā.

...Jaunajai sievietei vareja būt nedaudz mazāk par četrdesmit gadiem. Gaišie, kuplie mati sniedzās pāri viduklim. Parasti tie tika sapīti bizē un apvīti ap galvu. Garie, melnie brunči aplāja un paslēpa ziņķārigo skatieniem slaidās kājas. Daži jau mēloja, ka viņai droši vien ir resnas un likas kājas, tāpēc tās slēpjot no ļaužu acīm. Melnā, vienkāršā blūzīte cieši apņēma viņas plecus un krūtis. Apģērbu papildināja viena vienīga rotaslieta - mazs, smalks zelta medaljons, kurš tā īsti nepiepasēja viņas vienkāršajam laucinieces apģērbam. No sākuma sievas par to vien runāja, bet vēlāk pierada un it kā neievēroja dārgo rotaslietu. Neviens nav redzējis sievieti smaidām. Viņa visiem iet garām augsti paceltu galvu un nevienu neievēro, un nekad nesatraucas uz sev mestajām dzēlibām. Šķiet, tāds vēl nav nācis pasaulē, kuram viņa veltītu zilo acu skatu. Jaunie vīrieši viņu uzlūko ar neslēptu ziņķāri, pavada ar dzīlām nopūtām un iekāres pilniem skatieniem. Dzīve ezermalā riteja savu gaitu, kaut gan skaistā sieviete ar savu ierašanos vienam otram bija laupījusi mieru, pati to negribēdama. Sieviete dzīvoja klusū un noslēgti savu domu un jūtu pasaulē, nelikdamās par kaimiņiem ne zinīs. Ja kādam šajās drūmajās naktīs nenāca miegs, lai vaino drausmīgi gaujošos vējus, lietus mākoņus vai paši sevi....

Mamma savos rakstu darbos lieto daudz divdabja teicienu, līdz ar to bija jāliek daudz komatu, kas mani dzina panikā. Sākumā mēģināju teikumus pārveidot, bet nebija tas. Neskanēja! Taču sižets mani ļoti aizrāva. Triloģijā attēlotā lauku dzīve, mīlestības līkloči, ko caurauž dažādi likteni, bet tā nav autobiogrāfiska triloģija. Katram cilvēkam dzīvē ir savi ideāli. Iespējams, tādi bija arī mammai. Virieši viņas darbos ir, teiksim tādi, nu neizlēmīgi, bet sievietes ir ļoti stipras.

Un ko darāt Jūs pati? Pastāstiet par sevi!

-Pati ilgus gadus strādāju Kārsavas Mūzikas skolā par pedagoģi. Vadu ansambļus. Agrāk vadīju vīru ansamblī Mežvidos, bet nevarēju izbraukāt. Nodibināju vīru ansamblī Kārsavā. Pa laikam kādu dziesmu uzrakstu pati. Populārākā ir "Olūteņam" ar Emīlijas Kalvānes vārdiem, ar ko šlāgeraptaujā uzstājās Tihovsku ģimene no Ludzas. Man ir divi bērni un četri mazbērni, tā jau ir bagātība. Dēls dzīvo un strādā Rēzeknē, jo Kārsavā nebija darba. Meita dzīvo Anglijā, ir precējusies ar latvieti, - paldies Dievam, un ik pa laikam ciemojas Kārsavā.

(Lība Grieze "No ievziediem līdz Mārtiņiem" 2.daļa "Laura")

Piedāvā gardas kūkas un tortes

Par savu vaļasprieku mirdz acis

Aizvadītajā mēnesī ar pieteikumu "Konditorejas izstrādājumu ražošana" DAGNIJA VAICKOVSKA kļuva par vienu no pieciem konkursa "Esi uzņēmējs Balvu novadā" uzvarētājiem-granta saņēmējiem. Sarunā biznesa idejas autore dalās pieredzē un nākotnes iecerēs.

Kā vērtējat dalību konkursā un kā izlietosiet iegūto finansējumu?

-Tā ir ļoti laba iespēja jaunajiem uzņēmējiem viņu ideju realizēšanai. Paldies Balvu novada pašvaldībai par šo labo darbu. Šādā konkursā piedalījos pirmoreiz, manuprāt, tas nebija nekas ļoti sarežģīts. Bija lietas, piemēram, finanšu plūsma, kas man kā iesācējai bija grūtāk sastādāma. Tiem, kuri raksta projektus un vairāk ir iedziļinājušies ieņēmumu un izdevumu plānos, pieļauju, bija vieglāk.

Kā frizeriem sava darba veikšanai nepieciešamas šķēres, tā kūku cepējam – cepeškrāsns. Lielāko daļu no iegūtā finansējuma izmantošu cepeškrāsns iegādei. Esmu izpētījusi cenas un piedāvāto sortimentu, tagad daudz ko zinu par cepeškrāsnim. Vēl pietiks līdzekļu blenderim un citām sīkākām lietām, piemēram, iepakojumam, uzglabāšanas traukiem u.tml.

Kā nonācāt līdz idejai, ka varētu gatavot garšīgus saldumus plašākam patēriņtāju lokam?

-Pirms vairākiem gadiem biju reģistrējusies Pārtikas un veterinarajā dienestā kā mājražotāja, bet pieteicās mazulis un darbošanos apturēju. Kad sākās Covid-19 pandēmija, cilvēki vairāk iepirkās internetā. Ar māsu, kura dīkstāves laiku pavadīja Balvos, vienā dienā nodomājām, varbūt uzsākt saldumu tirdzniecību internetā?! Izveidoju Facebookā lapu, tās nosaukumu "Caramella" izdomāja mans tētis. Doma par našķu piedāvāšanu plašākam lokam bija sen, tagad tā attīstījusies.

Kādas ir Jūsu un Jūsu ģimenes attiecības ar saldumiem?

-Mums visiem ģimenē garšo saldumi, esam saldummiļi. Mans miljākais ēdiens kopš bērnības ir plānās pankūkas. Atceros, ka mamma sacepa lielu kalnu ar pankūkām, nēmām ievārījumu un mēlojāmies no sirds. Vēl no bērnības prātā palikusi zefirkūka, kas nāk no vecmāmiņas recepšu pūra. Plānoju, ka kādreiz arī šī kūka būs manā piedāvājumā. Nav kāruma, kas man negaršotu. Ir atšķirības vien sezonālai, piemēram, vasarā man ļoti patik visi gardumi, kur izmantots olbaltums un ogas.

Kā vērtējat konditorejas izstrādājumu piedāvājumu un produktu izvēles iespējas, salīdzinot ar bērnības laiku?

-Produktu iegādes iespējas, protams, ir kļuvušas lielākas. Piedāvājuma klāsts ir plašs, īpaši specializētajos veikalos, kur gribas tik daudz ko nopirkst. Ir, protams, dažas lietas, ko Balvos nevar iegādāties. Tās pērkam Rīgā vai pasūtām no ārzemēm.

Dažādu saldumu, gardumu un našķu sortiments, ko piedāvājat, kļūst arvien plašāks.

-Balvos ir daudz vietu, kur nopirkst saldumus, kūkas. Pircējiem ir, ko izvēlēties. To, cik izstrādājumus kopā ražoju, neesmu skaitījusi. Kad pasūta saldumus, parasti prasa, kādas kūkas varu izcept. Ai, cik izvēle ir plaša! Facebook lapā no piedāvājuma ir tikai maza daļa. Vajadzēs atrast laiku, apsēsties un saķirot receptes. Mans sortiments, šķiet, atšķiras no tā, kas ir pieejams veikalos. Protams, varu arī kanējlullišus ar krēmu izcept, tā teikt, atjaunot vecās receptes mūsdienīgā pasniegšanas veidā.

Kuri no saldumiem, ko ražojat, gatavošanas procesā prasa lielāku piepūli un uzmanību?

-Makarūni. No kādas paziņas ieguvu šo cepumu recepti. Vēl joprojām mēdz gadīties tā, ka kāda rinda makarūnu pannā nesanāk tik labi, kā gribētos. Kur slēpjās iemesls, nezinu, varbūt iespāido laika apstākļi. Parasti tā noiek ar pankūkām, ka pirmā nesanāk tik labi, kā pārējās. Kad miltus jauc ar olbaltumu (pārmaisi vai neizmaiši līdz galam), ir jāsajūt, kad masa gatava. Citeiz ir tā, ka divas pannas sanāk, bet trešā nē. Cimperlīgi tie makarūni. Lai iecerētais produkts izdots, jāsadarbojas ar savu plīti (cepšanas temperatūra vai ilgums var mainīties), jāsajūt, līdz kādai konsistencei saputot olbaltumu, jāuztur produkti atbilstošā temperatūrā utt. Līdz šim esmu izmēģinājusi kādas piecas makarūnu receptes.

Kā izvēlaties produkcijas piedāvājumu?

-Varu gatavot pēc pasūtītāja teiktā, sanāk kā eksperiments.

Varu izmantot internetā atrastu recepti, ja ko konkrēti izdomāju gatavot. Recepšu publicētāji arī ir dažādi – cits uzraksta visu gatavošanas gaitu, cits dažreiz kādu knifu noslēpj. Ir receptes, ko pilnveidoju laika gaitā, piemēram, bezē kūka ar aprīkozēm – variēju ar recepti tik ilgi, līdz man patika rezultāts. Katram, protams, garšas kārpiņas ir mazliet atšķirīgas, citam labāk garšo medus kūka, bet citam – Pavlovas kūka vai Napoleons.

Kur esat apguvusi kulinārijas izstrādājumu gatavošanas prasmi?

-Mamma garšīgi gatavo, no viņas esmu mācījusies. Kādas zināšanas varu izmantot arī no senākām mācībām Rīgas Tūrisma un Tirdzniecības skolā. Tāpat Rīgā esmu apmeklējusi vairākas meistarklases. Pavisam nesen biju Siguldā, apguvu musa kūciņu gatavošanas prasmi. Būs jāsāk realizēt apgūtais, tas man būs kas jauns.

Vai gatavošanas procesa laikā veicat vēl kādu darbību?

-Jā, klausos mūziku. Kad pasūtījums ir neliels, bērnu aktivitātes līdzās netraucē. Ja pasūtījums ir lielāks, īpaši nedēļas nogalei, tad vīrs ar bērniem brauc uz laukiem, es klausos mūziku un koncentrējos darbam. Vispār bez vīra un ģimenes atbalsta būtu grūti realizēt uzsākto.

Vai kūku un citu saldumu gatavošanā svarīga nozīme ir izejvielām?

-Jā. Patēriņājam piedāvātā produkta garša būs atkarīga no pievienotā, piemēram, cukura (iespējams, putojot ar olbaltumu, tas neizkūst) vai mandeļu miltu, šokolādes kvalitātes. Ja mēģināšu ietaupīt un pirkst lētākās izejvielas, iecerēt kūka var neizdoties. Sirdsapziņa liek strādāt pēc iespējas labāk.

Vai Jums ir kādi izejvielu piegādātāji?

-Nē, piegādātāju man nav. Ja kāds piedāvā māju vistuolas, var sazināties ar mani. Lai arī necepu lielās lauku tortes, tik un tā ražošanas procesā olas noder. Savukārt es kādam ražotājam varētu piedāvāt olu dzeltenenumus, jo man izstrādājumiem vairāk nepieciešami olu baltumi.

Saldumu ražotāja Jums ir kā darbs vai kā vaļasprieks?

-Vaļasprieks. Man patīk cept kūkas un gatavot citus saldumus. Jau biznesa idejas prezentācijā minēju trīs lietas, kas svarīgas idejas īstenošanā: lai nodarbošanās patik; lai ar to vari nopelnīt; lai vari piedāvāt to, kā nav citiem. Tirgus šeit ir mazs, katram jādara siksni. Kādreiz, kad stāstīju par savu nodarbošanos, kāds cilvēks teica, - tev, stāstot par to, mirdz acis, tātad patīk siksni. Var teikt, ka tas ir arī darbs, jo cilvēki maksā, bet lielāku gandariņumu saņemu nevis par nopelnīto naudu, bet pateikto vārdu vai atsūtīto ziņu, ka iegādātais produkts ir paticis un garšojis.

Vai priecē apzinā, ka Jūsu roku darbs rotā kādu svētku galdu?

-Jā, protams. Citeiz iegādājas saldumus dāvanām, citeiz – svētku galdu vai vienkārši kafijas pauzei mājās vai darbā. Vienreiz kāda sievete pasūtīja kūku un, tikai saņemot, pateica, ka tā būs kāzu kūka. Prieks, ka vēlāk atzina, ka tā bija viņas gaumē. Ja būtu zinājis iepriekš, dekorētu citādi, noformētu baltā krāsā. Lai gan tad pirms cepšanas man būtu lielāks satraukums un atbildība.

Kādi ir turpmākie sapņi un mērķi, runājot par konditorejas izstrādājumu ražošanu?

-Gribētos lielāku, plašāku virtuvi, lai ir atsevišķi vieta, kur salikt visu nepieciešamo ražošanas procesam, arī pašai gatavošanai. Visam vajag vietu – traukiem, izejvielām, gatavajiem produktiem, kā arī, piemēram, zefiriem vai makarūniem kur kaltēties utt. Vēl gribas iemācīties ko jaunu, piemēram, kāda jauna produkta gatavošanu, kā arī pilnveidot kūku dekorēšanas prasmi. Gribas, lai klienti ir apmierināti, lai viņiem mani konditorejas izstrādājumi garši. Pieļauju, ka kādreiz kāds klients atraktīs: piedodiet, bet tā nebija mana kūka... Tas būs normāli. Ja pasūti no koka izgatavotu mēbeli, esu to uzziņējis, tad, manuprāt, zini, kāda tā būs. Pasūtot saldumus, kādus neesi līdz šim ēdis vai pie konkrētā piegādātāja baudījis, nezini, kā tas garšos, jo variācijas mēdz būt dažādas. Piemēram, medus kūkas garšu katrs var iedomāties citādū, svarīgi ir, ko liek starp kūkas kārtām – var būt skābā krējuma krēms un dzērveņu ievārījums, bet var būt arī cits pildījums. Parasti cenšos precīzēt, kādu garšu kombināciju klients vēlas. Ja izvēlas eklērus, tad -

Foto - no personīgā arhīva

Saldumu ražotāja. Dagnija Vaickovska lutina ar gardiem našķiem gan savu ģimeni, gan ikvienu interesentu, kurš izvēlas iegādāties viņas ražotos saldumus dāvanai vai pašu galdam. Uzvara konkursā viņai ir liels solis preti savam sapņa piepildījumam. Ko darītu, ja nebūtu iespēja saņemt pašvaldības finansējumu? "Droši vien darbotos tāpat," atzīst Dagnija.

Šokolādes kūka. Šo kārumu izvēlas īsti šokolādes mīlotāji. Tās krēma pagatavošanai izmanto puskilogramu šokolādes!

Foto - no personīgā arhīva

Popkeiki jeb kūciņa uz kociņa. Lai taptu šie neparastie kārumi, izcepto biskvītu sadrupīnu un sajauc ar kādu gardu krēmu, tad izveido bumbiņu, kuru uzsprauž uz kociņa un izdekorē.

Foto - no personīgā arhīva

šokolādes, aveņu, kafijas, kokosa u.c.

Sobrīd darbojos uz pasūtījumiem. Klients piezvana vai uzraksta, kad un ko vēlas iegādāties. Aicinu gan pasūtījumus veikt savlaikus, lai nav jāatsaka un varu iepriecināt ar gardiem našķiem un kūkām visus saldummiļus un šķietamos nesaldummiļus.

Tilžas pagasta bibliotēkā

Izdod mātes grāmatu trilogiju

Tilžas pagasta bibliotēkas apmeklētāji tikās ar mūzikas pedagoģi un ievērojamā Tilžas fotogrāfa Jāņa Augusta Ziemeļa mazmeitu Rasmu Kulamovu.

Kā stāsta Tilžas pagasta bibliotēkas vadītāja Ilze Pugača, šoreiz saruna nebija par fotogrāfu, bet gan par grāmatu trilogiju "No ievziediem līdz Mārtiņiem", ko uzrakstījusi Rasmas mamma Ivāra Dzidrīte Grenceviča. "Rasma pastātīja, ka viņas mamma no sākuma kautrējusies atzīties, ka raksta romānu. Izlikusies, ka atradusi to kaut kur mājas bēniņos. Vakaros, ģimenei sanākot kopā, Ivāra lasījusi grāmatas fragmentus, saucot tos par literatūras lasījumiem. Tikai pēc laika visi sākuši nojaust, ka laikam autore tiem ir pati Ivāra," atceras Ilze Pugača. Viņa piebilst, ka klātesošajiem bija vienreizēja iespēja redzēt autores rokrakstā rakstīto romānu, kas aizņēma trīs lielas, biezas klades. Ivāras sapnis bija turēt rokās savu grāmatu, diemžēl to viņa nepiepildīja. Meita Rasma grāmatu izdeva jau pēc mammas nāves. Klātesošajiem bija interesanti uzzināt, kā autore tikusi pie tik reta, nedzīrdēta vārda. Izrādās, Ivāra dzimusī 1 martā, kad vārdadienes svin Ivari. Viņas mamma paskatījusies, kāds vārds ir kalendārā, un noteikusi: "Ir Ivars, nu tad būs Ivāra!" Bet vectēvs no aizkrāsnes saucis:

Rasma Kulamova. Viņa izdevusi mātes grāmatu trilogiju "No ievziediem līdz Mārtiņiem".

"Dzidrīte, Dzidrīte!", ar to domājot vārdu Dzidra. Krustējis aizvedis uz bažnīcu, pie-registrējis un nokrustījis viņu par Ivāru Dzidrīti. "Runājot par grāmatām, katrā trilogijas "No ievziediem līdz Mārtiņiem" daļā galvenā varone ir ļoti stipra sieviete, kurai liktenis uzlicis smagus pārbaudījumus

Seko līdzi stāstījumam. Bibliotēkas apmeklētāji ar interesu sekoja līdzi Tilžas fotogrāfa Jāņa Augusta Ziemeļa mazmeitas Rasmas Kulamovas interesantajam stāstījumam.

— tīras mīlestības saglabāšanu, nozagtā dēla atrašanu un savas saimniecības noturēšanu. Romānu raksturo liela tīcība labajam un tam, ka cilvēks savu nekrietno rīcību kādreiz pārvērtē un kļūst citādāks. Trilogijā ir attēlots 19.gadsimts, kas parāda ne tikai latviešu saimnieku mīlestību pret savu zemi, bet arī jaunās paaudzes dažādus maldu ceļus, līdz saprot, ka īstā vieta ir vecāku iesāktā darba turpināšana," par grāmatas saturu pavēstīja bibliotēkas vadītāja. Pasākumā klausītāji dzirdēja lasījumus no grāmatām, bet Rasma priecēja ar brīnišķīgām dziesmām, kurām pati ir arī melodiju autore.

Foto - Marija Saliņa

Jūnijā

Reģistrēti mirušie

BALTINAVAS NOVADĀ

Raivo Ločmelis (2015.g.)

RUGĀJU NOVADĀ

Lazdūkalna pagastā

Imants Kupčs (1972.g.)

Rugāju pagastā

Viktoria Magone (1962.g.)

VILĀKAS NOVADĀ

Mednevas pagastā

Ādolfs Cīrčāns (1938.g.)

Šķilbēnu pagastā

Vitālijs Keišs (1943.g.)
Ilzīte Kozlovska (1975.g.)
Jānis Vancāns (1949.g.)
Jevgenijs Ločmelis (1932.g.)

Viļakas pilsētā

Valentīna Circine (1947.g.)
Ivans Orlovs (1948.g.)

BALVU NOVADĀ

Balvu pagastā

Viktors Gruzdulis (1952.g.)

Kubulu pagastā

Īda Keirāne (1928.g.)

Lazdūlejas pagastā

Jānis Nikolajevs (1943.g.)

Vectilžas pagastā

Jānis Voicišs (1942.g.)

Balvu pilsētā

Nina Fjodorova (1931.g.)
Aleksandrs Gazunovs (1957.g.)
Antonija Gutāne (1944.g.)
Nikolajs Lacs (1932.g.)
Liene Laurenova (1980.g.)
Pēteris Meiluss (1949.g.)
Jānis Polnijs (1955.g.)
Antoņīna Priedeslaipa (1947.g.)
Sergejs Samsonovs (1974.g.)
Emma Sarkane (1931.g.)
Edīte Sergejeva (1957.g.)
Nina Urtāne (1933.g.)

Jūlijā

Reģistrēti mirušie

BALTINAVAS NOVADĀ

Jāzeps Keišs (1939.g.)
Aija Jefimova (1960.g.)

RUGĀJU NOVADĀ

Rugāju pagastā

Genovefa Blūma (1936.g.)
Palmīra Grigāne (1931.g.)

VILĀKAS NOVADĀ

Susāju pagastā

Vitālijs Dvinskis (1944.g.)

Šķilbēnu pagastā

Taisija Andersone (1930.g.)

Bērzkalnes pagastā

Zelma Dimitrijeva (1930.g.)
Nadežda Kravale (1946.g.)
Jānis Belka (1984.g.)

Kubulu pagastā

Aleksejs Aņisimovs (1989.g.)
Gunārs Logins (1954.g.)
Ruta Ušacka (1960.g.)

Krišjāņu pagastā

Jānis Gabranovs (1973.g.)
Aina Kojča (1951.g.)

Vīksnas pagastā

Ādolfs Pipcāns (1929.g.)

Balvu pilsētā

Elvīra Berne (1930.g.)
Jevgenijs Dubrovs (1948.g.)
Vilhelmina Kairiša (1936.g.)
Antonija Korne (1934.g.)
Aivars Lukumietis (1942.g.)
Assija Silčenko (1932.g.)
Viktors Šamoņins (1956.g.)
Arnis Tolēns (1954.g.)
Aurelija Usmanova (1933.g.)

Pēta dzimtas koku un aicina kopā

Bagātinās atmiņas par Zarembu dzimtas tikšanos

Satiekas Zarembu dzimta. Uz tikšanos Alda Pušpura "Mežābelēs" ieradās vairāk nekā sešdesmit dzimtas cilvēki no Rīgas, Cēsim, Cesvaines, Ikšķiles novada, pat ASV, kā arī tie, kuri dzīvo tepat, Viļakas novadā.

Zinaida Logina

1.augustā notika Zarembu dzimtas salidojums. Uz tikšanos ar ratiem bija ieradušies vairāk nekā sešdesmit cilvēki no tuvākām un tālākām vietām, kuri tagad apgalvo, - viņu ikdienu bagātinās emocionālas atmiņas par uzzināto un izjusto.

Dzimtas koku veido jau divpadsmīt gadus

EVITA ZAREMBA-KRĪGERE dzimtas kokus veido jau 12 gadus. Viņa to dara kopš vidusskolas 10.klases. Evita stāsta, ka internetā (www.raduraksti.arhivi.lv) pieejamas visas Latvijas dažādu konfesiju baznīcu grāmatas no18.gs. beigām līdz 20.gs. sākumam, kā arī daudz citas informācijas. "Senākās ziņas par dzimtu meklēju tur. Tā kā man ir grūtības ar baznīcu grāmatu saburošanu, jo tās dažādos rokrakstos rakstītas krievu, poļu un pat latīnu valodā, man ļoti daudz palīdz radiniece Kristīne Lesniece. Kopumā droši vien jau apzināti daudzi tūkstoši cilvēku, bet vēl tik daudz jāpēta! Smejos, ka dzimtas koka veidošana ir darbs, kas nekad nebeidzas. Pētu gan pa mātes, gan pa tēva liniju, bet vairāk ir izpētīti tēva radi," stāsta Evita. Viņas izpētie dzimtas koki pagaidām ir uz papīra, Evitai patīk ar roku zīmētie. "Ja nemaldoš, tie ir 13 ruļļi - 13 dzimtas. Jo katram cilvēkam ir daudzi dzimtas koki - katram tiešajam sencim, vecmāmiņai un vectētiņam, viņu vecākiem un vecvecākiem, un tā tālāk, ir savs uzvārds, tātad - savs dzimtas koks. Maniem tiešajiem senčiem no tēva puses ir uzvārdi: Zaremba, Bratuškins, Sluckis, Adats, Cirulis, Šaicāns, Slišāns, Annušāns, Logins, Šakins un citi. No mammais puses - Super-Mednis, Semjonovs, Makejevs, Viļums, Ločmelis, Kašs un citi. Dažām dzimtām zināmas piecas līdz sešas paaudzes, dažām - pat desmit," pastāsta Evita. Gan viņa, gan Kristīne Lesniece par dzimtas salidojumu aizdomājās jau pagājušajā gadā un drīz pēc tam nolēma to sarīkot. Šaubas radija šī gada situācija pasaulē, bet beigās tomēr izlēma, -jārīko! Pēdējo reizi radu saiets, lai gan ne tik koplā pulkā, notika 2002.gadā pie ratiem Medņevas pagasta Račos.

"Bez ģimenes un radu atbalsta man noteikti salidojums nebūtu izdevies. Aicināju Gregora un Marijas (dz. Slucka) Zarembu (mans vecvecvectēvs un vecvecvecmamma) pēcnācējus, bija daži pārstāvji arī no Gregora brāļa Stanislava un māsas Margaritas dzimtām. Kopā bijām sešdesmit trīs. Ja ne vispasaules vīru, noteikti būtu vairāk - daudzi ir palikuši ārziņi, viņiem nebija iespēju tikt uz Latviju. Tālākie, kas vēl pirms tam bija paspējuši atbraukt uz Latviju, bija no ASV, tuvākie - vietējie, kas joprojām dzīvo dzimtajā Susāju pagastā," pastāsta Evita. Viņa par dzimtu salidojumiem bija lasījusi Ziemeļlatgales laikrakstā "Vaduguns" un sapņojuši kopā redzēt arī savu dzimtu. Tikai - kas to organizē? Tādus cilvēkus atrast nebija iespējams, tāpēc ķērusies klāt pati. Izdevā! Nu viņa cer, ka iedvesmos pētīt savu dzimtu kokus vai organizēt dzimtas saietus arī citus cilvēkus.

Tikšanās mirkļi dod dzīves piepildījuma sajūtu

GENOVEFA SLUCKA dzimus Medņevas pagasta Raču ciemā, Helēnas un Stanislava Zarembu ģimenē, pie kuriem ciemos tagad viņa dodas uz Viļakas kapsētu. Četrdesmit gadi nodzī-

vojusi un darba mūžu aizvadījusi Valmieras pusē, Rencēnos, Genovefa tagad dzīvo pie meitas Ikšķiles novada Dobelniekos. "Ar cilvēkiem no Zarembu dzimtas plašākā lokā satiekos otro reizi. Paši tuvākie radi bijām sabraukuši jau pirms ilgāka laika posma, gadiem astoņpadsmit, pie brālēna Antonu un Irēnas Zarembām Račos. Nu Eglavas mežniecības muzejā, Alda Pušpura "Mežābelēs", mūsu dzimtas salidojums notika plašākā lokā. Īsti neskaitīju, bet domāju, ka bijām aptuveni sešdesmit cilvēki," stāsta Genovefa. Viņa piebilst, ka daudz darba pie dzimtas koka

izpētes pielikusi Evita Zaremba-Krīgere. "Arī mana jaunākā meita Zane Kalniņa uz vecākās meitas Ligas kāzām bija veikusi dzimtas izpēti un sagatavojuši lielu, skaistu un zarainu ozolu ar tur ierakstītiem vārdiem, uzvārdiem. Nu Evita rok dzīlāk, līdz pat saknēm, par ko priečājos," saka Genovefa. Viņa ir gandarīta, ka dzimtas salidojumā satikusi brālēnus un māsicas, iepazinusi viņu bērnus un bērnu bērnus: "Redzēju. Dzirdēju. Vēroju. Ir tik svarīgi dzimtas saknes un turpinājumu jaut izzināt jaunākajai paaudzei. Es tik daudz neiedzīlinājos vēsturē un pagātnē, jo uzskatu, ka cilvēkiem vairāk jātiecas, esot dzīviem." Genovefa uz salidojumu bija atbraukusi kopā ar vēl trijiem cilvēkiem no savas ģimenes - meitu Ligu ar vīru Juri un viņu 17 gadus veco meitu Patrīciju. Izstaigājuši "Ūzulovas" mājas, kur dzīvojis onkulis, pakavējušies atmiņas. "Salidojumā Alda Pušpura mājās mums bija tāda kā brīva programma - iepazīnāmies, runājāmies, gājām pastaigā, pētījām garos ruļļus ar dzimtas cilvēkiem. Spēlēja Jāzeps Zaremba ar saviem mūzikiem, - tik skaisti, ka dveseli vilka ārā, padējojām," saka Genovefa. Viņa atceras, kā agrāk cilvēki saprecējās, - viens nāca no viena ciema, otrs - no kaimiņu vai tālāka ciema. "Evitas pētījumā apzināti senču senči! Atklājās daudzas neizzinātās lietas. Es gan nepētīju tālāk par savu vecmāmiņu, ko nu vairs rakāties dzīlākā pagātnē. Uzskatu, ka jādzīvo un jāpriečājas tagad - jābauda radu klātbūtne, jāuztur draudzīgas attiecības ar dzīvajiem, jāveido komunikācija, lai nenāktos satikties tikai bērēs. Ir tik svarīgi satikt radus, pabūt kopā. Tiesa, tas prasa laiku, gribēšanu un, neslēpšu, arī naudu. Tomēr tas ir jādarīja! Tikšanās mirkļi dod piepildījumu dzīvei!" uzskata Genovefa Slucka.

Ja ir vēlme un uzņēmība, visu var izdarīt!

KRISTĪNE LESNIECE dzimusi, augusi un dzīvo Rīgā, taču abi viņas vecāki nākuši no Viļakas puses. "Šajā pusē pie vecākiem pavadīti visi vasaras skolas brīvlaiki, te joprojām dzīvo radinieki, un, kad vien sanāk, cenšos uz šejieni atbraukt paciemoties. Par ikgadēju tradīciju augusta pirmajā svētdienā kļuvusi kapusvētku apmeklēšana Viļakas kapos," saka Kristīne. Viņa pastāsta, ka no draudzīgās Zarembu dzimtas nākusi mamma Ināra. "Zaremba ir mamma dzimtais uzvārds. Mamma ar vecākiem un brāļiem dzīvojusi Žīguros, bet, cik tālu mums ir zināms,- 19.gs. 30.gadi, Zarembu ģimenes saknes

Spēlē savējiem. Arī tautas muzikants Jāzeps Zaremba ir gandarīts, ka savu muzikālo sniegumu varēja parādīt savas dzimtas cilvēkiem.

meklējamas Susājos. Ideja par radu saietu virmoja gaisā jau gadiem. Katru reizi, satiekot kādu no radiniekiem, runājām, ka vajadzētu sarīkot kopīgu pasākumu. Iepriekšējā tikšanās reize bija nedaudz mazāk kā pirms 20 gadiem. Apmēram pirms gada mums ar Evitu nobrieda doma, ka šogad beidzot vajadzētu sarīkot saietu. Atbalstu izrādīja visi uzrunātie radinieki! Tikai dzīve izdarīja savas korekcijas. Covid-19 ieviesto ierobežojumu dēļ līdz pat pēdējam brīdim nevarējām saprast, vai saietu rīkot un vai vispār tas varēs notikt. Lēnumu par tā organizēšanu pieņēmām jūlijā sākumā - mēnesi pirms pasākuma," stāsta Kristīne, sakot paldies Evitai par iniciatīvu un uzņēmību. "Vēl vairāk - visai Evitas ģimenei paldies par organizēšanu, jo visas rūpes gūlās uz viņu pleciem. Pasākums izdevās lielisks! Evitas darbs pierāda, ka jābūt tikai vēlmei un uzņēmībai, tad visu var izdarīt," prieku pauž Kristīne.

Tā kā līdz pasākumam bija palicis vien mēnesis, viņas sapratušas, ka visu lielo Zarembu dzimtu savākt neizdosies. "Šajā reizē uzsvaru likām uz manu vecvecāku Marijas un Gregora Zarembu pēcnācējiem. Vecvecmamma, ģimenē saukta arī par Marinu, vecvectēvs dažādos dokumentos saukts par Grigoriju, Grigoriju un Juri. Sanācām diezgan kuplā skaitā - nedaudz virs 60 cilvēkiem no Rīgas, Cēsim, Cesvaines, Ikšķiles novada, protams, arī vietējie," pastāsta Kristīne. Viņa piebilst, ka visi dzīvojot draudzīgi, tāpēc radu apzināšana neradīja lielas problēmas.

Kristīne saka Evitai paldies par vietas izvēli - Eglavas mežniecības muzeju. "Par muzeju iepriekš biju dzirdējusi, bet apmeklēt to sanāca pirmo reizi. Biju iedomājusies, ka viss ir daudz mazākā mērogā. Loti patīkami pārsteidza Alda Pušpura plašā kolekcija. Tā kā muzejs atrodas netālu no "Vizbulītēm" - mājām Ūzulovā, kurās dēla Aloiza ģimenē pēdējās dienas pavadīja vecvecmamma, devāmies līdz tām nelielā pārgājiņā," atceras Kristīne. Viņa saka, ka vakara nagla bijis Evitas zīmētais dzimtas koks. Viņa smeja, ka nemērījusi, bet domā, ka pieci vai seši metri bijuši gan! "Fantastisks darbs! Milzigu paldies gribu pateikt maniem spēlējošajiem un dziedošajiem radiniekiem! Viņi šo vakaru padarīja īpaši lustīgu! Lieliska bija arī Evitas ideja par fotostūri. Tur tapa daudz skaistas bildes. Varu visiem tikai novēlēt tādus radiniekus, ar kuriem vienmēr prieks satikties un kopīgi pavadīt piepildītu laiku!" vēl Kristīne Lesniece.

Jaunākie žurnālu numuri

Una

Viņa vada iestādi, kas naudas atmazgāšanas novēršanas jomā ir vadošā valstī. *Finanšu izlūkošanas dienesta vadītāja Ilze Znotiņa.*

Plastikas ķirurgs Ansis Gīlis. *Vijš daudzām sievietēm devis cerību un iespēju nezaudēt sievišķību, veicot krušu atjaunošanu audzēja izņemšanas operācijas laikā.*

Ciemos pie rotu mākslinieka Gunta Laudera un viņa mūzas, sievas un mākslinieces Ingūnas Lauderes.

Kārtošanas entuziaste Dana Gulbe, zīmola "Dana ar kasti" izveidotāja: "Sakārtojot fizisko pasauli, mēs varam sakārtot arī kaut ko savā galvā - sakārtot mērķus, ieceres, vēlmes un sapņus."

Kad viss ir slīkti... *Sadzīvot vai izdzīvot?*

Kleitas tieši Tev! *Rotas un citi aksesuāri.*

Perimenopauze - hormonālie amerikāņu kalniņi.

Sejas joga - attālinām novecosanās.

Repatriācijas dienasgrāmata. *Atgriešanās Latvijā.*

Ilustrētā Zinātne

Sastrēgums ceļā uz Marsu. *Patlaban ir īstais laiks lidojumiem uz Marsu, un vienlaikus ceļā dodas trīs misijas ar vairākiem aparātiem.*

Acis noder visiem dzīves gadījumiem. *Nekas nepaslīd garām dzīvnieku pasaules asākajiem skaņieniem, kad jāmedī vai jāizvairās no plēsējiem.*

Patiesība par demenci. *Tuvākajās desmitgadēs demences slimnieku skaits pasaulei strauji pieauga, un tas nozīmē milzīgu izdevumus.*

Naudas pasauli gaida pārmaiņas. *Drīz varēsim pārskaitīt naudu ar savu ķermenī vai ļaut, lai maksājumu veic ledusskapis.*

Nāves laboratorija. *Gērbusies tērpos aizsardzībai pret spiedienu un trīs slāņu cīmdos, bioloģi pēta vīrusus.*

Jauni urbji atklās dzīļu noslēpumus. *Kaut arī tas uzstādīja jaunu pasaules rekordu, SG-3 jeb Kolas superdzīļais urbums bija tikai daļēja veiksme.*

Sašķidrināts gaiss glabās zaļo enerģiju. *Nesen Lielbritānijā uzbūvēja sašķidrināta gaisa krātuvi, kurā var uzglabāt zaļās energijas avotu saražotās energijas pārpakumā.*

Kosmiskās sadursmes ir smago ķīmisko elementu kalves. *Ķīmiskie elementi rodas zvaigznēs, bet līdz šim nebija skaidrs, kā top paši smagākie dabā sastopamie ķīmiskie elementi.*

Bailes iedveš skeletam dzīvību. *Kaulos sintezējas hormons, kas briesmās izraisa ķermenī trausmes stāvokli un piešķir muskuļiem un smadzenēm papildu sparu.*

A12

Rakstnieks un mākslinieks Svens Kuzmins par cilvēka mainīgo dabu un dzīvi mākslas pasaule.

Mūziķe Kristīne Kārkle-Kalniņa par savu bērnību un radošo darbību.

Jaunākās grāmatas, mūzikas diskī un izstādes Latgales muzejos.

Lāsmu un Raimonds Vinduļi par savas mākslas telpas pārcelšanu no Līvāniem uz Jēkabpili.

Par to, kas notiek Viļakā.

Klejojumi pa maziem ceļiem - Ivara Matisova skatījums uz gleznainajām un mākslinieku aizmirstajām muižām.

Žurnāla pielikums “CEĻŠ UZ RĒZEKNES NOVADU”.

Pielikumā ceļvedis piepildītā ceļojumā pa vienu no ezeriem bagātajiem Latgales novadiem. Dodamies veloizbraucienos cauri īpašam maršrutam - tas ved pēc īstenām Latgales garšām pie īsteniem saimniekiem "STRAUTINOS", keramīkiem "CEUKRASĀTĀ" un "SVEČTUROS", uz mūzikas instrumentu darbīcu un šmakovkas muzeju GAIGALAVĀ, uz mākslas pikniku LŪZNAVAS muižā, protams, arī uz Latgales jūru - RĀZNAS ezeru - makšķerēt copies gida Jāņa KUPRAS vadībā un uz šķēršļu trasī "RĀZNAS PRIEDES" aktīvās atpūtas cienītājiem.

Prātnieks

8. kārta

Atbildes uz konkursa jautājumiem gaidīsim līdz nākamā mēneša pirmajam datumam Balvu Centrālajā bibliotēkā, zvanot uz tālrungi 64522111 vai elektroniski uz e-pastu: evita@balvurcb.lv

Vertikāli

1. Saldūdens zivs. Uzturas pie grunts, bieži, arī ziemojot, ierokas dūnās.

2. Trausls viengadīgs augs ar raupju, sukulentu un vīteņojošu stablāju.

3. Angļu fiziķis un ķīmikis, kura vārdā nosaukta 1871. gadā nodibinātā fizikas laboratorija Kembridžas universitātē.

5. Dailes teātra aktieris.

6. Parīzes galvenais simbols.

7. Alūksnē šovasar pieejams jauns, nebījis gaisa trošu nobrauciens...

8. Kas ir autors romānam "Koncerts vectēva pagalmā"?

9. Kas ir autors romānam "Cilkas ceļojums"?

11. Viens no septiņiem pasaules brīnumiem, vienīgais, kas saglabājies līdz mūsdienām.

14. Šī zieda nosaukums ir radies no latīņu vārda gladius, kas nozīmē 'zobens'.

17. Latīniskais nosaukums ir *Mentha × piperita*.

20. Sociālais medijs, kura darbības un popularitātes pamatā ir iespēja ar viedtārungi ne tikai veidot īsus, košus, radošus video, bet arī dalīties ar tiem, apskatīt un komentēt citu lietotāju radīto saturu.

21. Rudens ziedi.

Horizontāli

4. Drossinternets.lv sadarbībā ar Drošāka interneta vēstnešiem ir radījis aizraujošu tiešsaistes spēli ...

10. Latviešu tautas mūzikas instruments.

12. Ierīce, kas paredzēta fotoattēla iegūšanai.

13. Žurnāls paredzēts visiem, kuriem pieder dārzs vai dārziņš.

15. Tradicionāli to gatavo no bazilika.

16. Lāču dzimtas zīdītājs.

18. Žirafu dzimtas zīdītājs.

19. Kādā interneta adresē izglīto un informē sabiedrību par bērnu drošību internetā un nodrošina iespēju ziņot par atklātajiem pārkāpumiem internetā?

22. Samērā inerts metāls ar viszemāko kušanas temperatūru — normālos apstākļos tas ir šķidrums.

23. Latgales alu pēc sentēvu receptes piedāvā I.K. ...

24. Katru gadu 23.augustā atzīmē draudzīgas akcijas ... gadadienu.

25. Centrālās nervu sistēmas process, kas nodrošina informācijas atcerēšanos, uzglabāšanu un reproducēšanu.

7. kārtas atbildes

Vertikāli: 1.Bonifacova. 3. "Ilustrētā Zinātne". 4.Statistika. 5. "Krauklis". 7.Makšķerēšana. 8. "Taureņu istaba" . 9.Minotaurs. 13.Čilipīne. 14.Rubenss. 15.Kapucīni. 18. Šnepers.

Horizontāli: 1.Bemols. 2.Mikseris. 5.Kafija. 6.Sausums. 10.Magnētiskā vētra. 11.Divi metri. 12.Liepāja. 15.Kolekcionārs.

16.Plankumi. 17.Antarktīda. 19.Trompete. 20.Laiva. 21.Pipene. 22.Dators.

Pareizas atbildes iesūtījuši: A.Mičule, D.Zelča, O.Zelča, I.Homko, I.Svilāne, L.Mežale, Z.Pulča, J.Pošeika. **Balvu no apgāda Zvaigzne ABC saņem** ALVĪNE MIČULE no Tilžas. Pēc balvas griezties Balvu Centrālajā bibliotēkā, 2. stāvā, Informācijas pakalpojumu punktā,

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu.

Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Svētki Viļakā. Iesūtīja Andris Zelčs.

Kādreiz agrā rītā. Iesūtīja Rūdolfs Kozlovs.

Informē Izglītības un zinātnes ministrija

Jaunais mācību gads tiek plānots klātienē

Izglītības process no 1.septembra tiek organizēts klātienē (**A modelis**), ja epidemioloģiskā situācija ir līdzīga kā tagad.

Klātienes mācību procesā visos izglītības līmeņos ir jāievēro nepieciešamie drošības pasākumi - jānodrošina savlaicīga informēšana, jāievēro higiēna, personiskā veselības stāvokļa uzraudzība un distancēšanās.

Distancēšanās izglītības iestādē ir saistīta ar koplietošanas telpu piepildījumu un izglītojamo plūsmu koordinēšanu, pēc iespējas izslēdzot plūsmu pārklāšanos un drūzmēšanos. Tieši šis aspekts ir atstāts dibinātāja ziņā, jo katras skolas iespējas var atšķirties.

"Meklējot modeļus mācību procesam jaunajā mācību gadā, esam rosinājuši Veselības ministriju uztvert klasi (profesionālajā un augstākajā izglītībā - grupu) kā noslēgtu personu grupu, līdzīgi kā šobrīd uztver darbavietu pieaugušajiem vai kā tiek organizēts darbs pirmsskolas mācību iestādē. Savukārt pati izglītības iestāde lemj, kā mazināt klašu vai grupu pārklāšanos, īpaši koplietošanas telpās. Varianti var būt dažādi: nosakot atšķirīgu mācību stundu laiku; ja ir iespēja un nepieciešamība, izmantot papildus telpas; variēt vecākajās klasēs klātieni ar attālināto mācību procesu vai arī organizēt darbu maiņas," sacīja izglītības un zinātnes ministre Ilga Šuplinska.

Savukārt Valsts izglītības satura centra vadītājs Guntars Catlaks norāda, ka, īstenojot A modeli, ieteicams dot iespēju vecāko klašu skolēniem izmantot līdz 20% no kopējā mācību laika patstāvīgam darbam klātienē vai attālināti, lai nostiprinātu pašvadītu mācību prasmes. To nosaka gan attālināto mācību pozitīvā pieredze, gan jaunā kompetenču pieejā veidotā satura ieviešanas uzsākšana.

Izglītības un zinātnes ministrija (IZM) sadarbībā ar VM un Slimību profilakses un kontroles centru (SPKC) ir izstrādājusi grozījumus Ministru kabineta noteikumos Nr.360 "Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas

izplatības ierobežošanai". **Noteikumos īpaši izcelti trīs aspekti:**

klase vai grupa pielidzināma slēgtai kopai, kas ļauj mācību procesu atsākt klātienē, tai pašā laikā ir paredzēts, kas notiek, ja distancēšanos (klašu vai grupu plūsmu pārklāšanās) ir ievērot grūti vai ja pasliktinās epidemioloģiskā situācija lokā vai valstī;

tiek rosināts veikt izmaksu pieauguma vai samazinājuma (pret laika periodu no 2019.gada 1.augusta līdz 31.decembrim) uzskaiti, ko dibinātājs vai iestāde veikusi no saviem finanšu līdzekļiem;

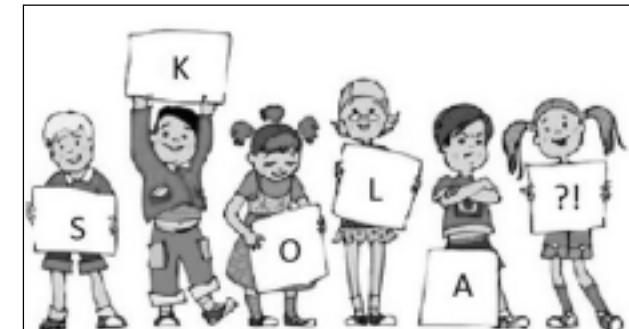
noteikta kārtība starptautisko sporta pasākumu norisei.

Vienlaikus ir izstrādāti **īeteikumi mācību procesa organizēšanai vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs**, kas paredz B un C mācību procesa modeļus, kas atšķiras no epidemioloģiskās situācijas un spējas nodrošināt drošības pamatprasības. Prakses un darba vidē balstītas mācības uzņēmumos var notikt klātienē, daļēji klātienē vai attālināti, izvērtējot riskus.

Ja izglītības iestāde nevar nodrošināt distancēšanos, ar to saprotot pārāk blīvo koplietošanas telpu piepildījumu, klašu vai grupu pārklāšanos starpbrīžos, pasākumos, skolai ir jāaplāno **B modelis**. Tas paredz, ka 1.- 6.klase mācības klātienē, bet 7. - 12.klasei mācības var tikt organizētas klātienē (40-60%) un attālināti. Savukārt profesionālās izglītības iestādēm 60-80% izglītības iestādes telpās, 20-40% attālināti. Augstskolā šī proporcija ir atkarīga no studiju programmas specifikas.

Savukārt **C modelis** - mācības 1.- 12.klasei organizējot tikai attālināti - tiek piemērots tad, ja skolā ir konstatēta inficēšanās vai saslimstība ar Covid-19 vai valstī noteikti pretepidēmijas pasākumi.

"Ja centrs konstatēs saslimšanas gadījumu ar Covid-19, kas būs saistīts ar konkrētu izglītības iestādi, centrs veiks

epidemioloģisko izmeklēšanu, tai skaitā nosakot personu loku, kas bijušas ciešā kontaktā ar saslimušo. Vadoties no epidemioloģiskās izmeklēšanas datiem par Covid-19 izplatības riskiem konkrētajā izglītības iestādē un kontaktpersonu loku, tiks noteikti konkrēti pretepidēmijas pasākumi, tai skaitā, ja nepieciešams, tiks rekomendēts ieviest karantīnas pasākumus izglītības iestādē un uzsākt mācības attālināti," sacīja SPKC Infekcijas slimību un profilakses departamenta direktors Jurijs Perevoščikovs.

Organizējot 1.septembri - Zinību dienu, izglītības iestādes ir aicinātas ievērot vispārējās prasības attiecībā uz pulcēšanās nosacījumiem saskaņā ar MK noteikumiem Nr.360.

Pirmsskolas izglītības iestādēm un bērnu uzraudzības pakalpojumu sniegšanas vietām noteikumu projekts papildus jaunus nosacījumus neizvirza - tās darbojas jau ierastajā kārtībā, ievērojot vispārējus piesardzības pasākumus.

Atsevišķi izstrādāti īeteikumi Covid-19 drošības pasākumiem un darba organizācijai arī pirmsskolas izglītības iestādēm, augstskolām un sporta pasākumiem. Tie tiks izsūtīti izglītības iestādēm, sporta federācijām, kā arī būs pieejami IZM tīmekļvietnē.

Izglītības un zinātnes ministrijas Komunikācijas nodaļa

Informē Slimību profilakses un kontroles centrs īeteikumi Aglonas svētku dalībniekiem

Slimību profilakses un kontroles centra (SPKC) speciālisti atgādina, kas jāievēro, dodoties uz svētkiem Aglonā, lai pasargātu sevi un citus no infekcijas slimībām un citām veselības problēmām.

Covid – 19 epidemioloģiskās drošības pasākumi. Svētku laikā esi atbildīgs un ievēro valstī noteiktos piesardzības pasākumus - ieturi 2 metru distanci no pārējiem dalībniekiem. Ja redzi, ka cilvēki drūzmējas, nepievienojies viņiem un turies atstatus. Bieži un rūpīgi mazgā rokas ar zlepēm un ūdeni. Ja nav iespējas to izdarīt, sagatavo līdzjēmēšanai roku dezinfekcijas līdzekli. Izvairies no pieskaršanās sejai ar netīram rokām. Svarīgi ir rūpīgi izvērtēt savu veselības stāvokli, pirms dodies uz pasākumu, un, ja tev ir elpceļu infekcijas slimības pazīmes, piemēram, klepus, sāpēs kakls vai ir paaugstināta temperatūra, paliec mājās! Ja sāc justies slikti pasākuma laikā, dodies mājās un sazinies ar ārstu!

"Apturi Covid" lietotne. Pirms dodies uz publisku pasākumu, lejupielādē savā viedtālruni lietotni "Apturi Covid". Tā tu palīdzēsi epidemiologiem ierobežot vīrusa izplatību un pats vienmēr būsi informēts par iespējamo saskari ar saslimušo!

Atbilstošs apģērbs. Piemērots apģērbs spēs pasargāt tevi no ērcēm, odiem un saules apdegumam. Lai izvairītos no kukaiņu kodumiem, savlaikus jāpadomā par kukaiņu atbaidīšanas līdzekļiem jeb repellentiem. Ilgstoši neuzturēties tiešos saules staros. Tveicē no pārkāšanas un karstuma dūriena pasargās galvassegā, kā arī regulāra padzeršanās pirms vēl parādās slāpes.

Kvalitatīva pārtika. Ja lidzi īem savu pārtiku, ieklausies SPKC speciālistos - somā liec tikai tādus pārtikas produktus, kurus nav nepieciešams uzglabāt aukstumā, piemēram, ledusskapī. Uzturā nedrīkst lietot pārtikas produktus, kam beidzies derīguma termiņš vai manāmas bojāšanās pazīmes. Dārzenus un augļus paņem lidzi jau nomazgātus. Sevišķi svarīgi ir sagādāt drošu dzeramo ūdeni. Nedrīkst dzert ūdeni no dabas ūdenskrātuvēm vai pamestām akām, jo ūdens var būt piesārņots ar dažādu slimību izraisītājiem.

Gadijumā, ja lidzi paņemtajam ēdiens ir neraksturīga garša, smarža, izskats, nekādā gadijumā nelieto to uzturā! Neiegādājies produktus, kas ātri bojājas, vietās, kur tos neglabā ledusskapjos vai aukstuma vitrīnās.

Nelieto pārtiku un dzērienus no kopīgiem traukiem!

Zarnu infekcijas slimības. Parasti cilvēki inficējas, lietojot uzturā infekcijas slimību izraisītājus saturošo pārtiku, dzeramo ūdeni, kontaktējoties ar slimnieku vai piesārņotajiem vides priekšmetiem. Saslimšana ar zarnu infekcijām izpaužas kā slikta dūša, caureja, vemšana, sāpes vēderā, galvassāpes un ķermēņa temperatūras paaugstināšanās. Gadijumā, ja parādās zarnu trakta infekcijas saslimšanas pazīmes (slikta dūša, sāpes vēderā, vemšana, caureja un paaugstināta ķermēņa temperatūra), nekavējoties meklē medīku palīdzību. Runājot ar ārstu, atklāj viņam savas aizdomas par to, kādēļ saslimi - sniegtā informācija var palīdzēt pasargāt no saslimšanas citus līdzcilvēkus!

Atceries! Svētkos bazilikas teritorijā dežurēs medīki. Palīdzība tiks sniepta pirmās palīdzības punktos, dzeltenas krāsas medīku telti un Neatliekamās mediciniskās palīdzības brigāžu mašīnās.

Svētkos par savu veselību īpaši jādomā tiem, kuri slimio ar kādu hronisku saslimšanu (piemēram, sirds un asinsvadu saslimšanas) un jāievēro veselības stāvoklim atbilstoši režīms, kā arī jāņem lidzi sev nepieciešamie medikamenti. Ja saslimšanai raksturīgi samānas traucējumi, kabatā jārēsā zīmīte, kurā norādīts vārds, uzvārds, saslimšana (piem., slimīju ar cukura diabētu), kā arī piedeīgā tālruna numurs. Kritiskā situācijā šī informācija medīkiem atvieglo palīdzības sniegšanu.

Atgādinām! Personas, kam apstiprināta Covid-19 infekcija un noteikta izolācija, Covid-19 kontakt-personas, kam ir pienākums ievērot mājas karantīnu, un personas, kurām ārvalstu ceļojuma dēļ ir jāievēro pašizolācija, nedrīkst apmeklēt Vissvētākās Jaunavas Marijas debesis uzņēmšanas svētku pasākumus.

Pasākums "Satiec dziesmu Krišjāņos" izskanējis

Dziedāt sev, dziedāt klausītājiem, dziedāt svētkos, dziedāt, kad ir skumji, dziedāt savam un citu priekam. Tik vienkārši un viedi vārdi. Noticēt sev un uzdzirkstēties savas izjūtas, savas domas ar dziesmām aiznest citiem. Dziesma ir kā stāsts, kā pašu sirds mūzika, jo tā jau ir par mums pašiem, par mūsu sapņiem un cerībām.

Arnita Mazure. Viņas izpildītā dziesma "Aiz horizonta" uzvarēja ska-tītāju balsojumā.

Sintija Velme, Ingūna Žogota, Inese Zelča, Aina Korkla, Sanita Korkla un, protams, Krišjāņu sieviešu vokāla ansamblis "Elija". Kamēr notika skatītāju balsojums, vēl dalībniekiem bija iespēja sevi parādīt pie brīvā mikrofona, izdejot un izdziedāt līdzpāremtās dejas un dziesmas. Kad svētkos dziedām no sirds, klausītāji saņem lielu devu prieka un sirsniņas, ar dziesmu var aizkustināt visu apkārtējo sirdis. Un piekritīsiet, ka dziesma - tā ir sirsniņas aka, kurā pasmeļoties, klūsti stiprāks uz ilgu laiku. ļoti ceru, ka pasākumā dziedātās dziesmas mums sasildīja sirdis, lai ar prieku varam doties savos ikdienas darbos līdz nākamajiem pasākumiem.

I.KALNINA, Krišjāņu pagasta kultūras darba organizatore

Apsveikums

Tev novēlam brīnišķīgus saullēktus
Un saulrietus, Dieva dotos,
Dienas, ar darbiem auklētās,
Un naktis sudrabotās.

Mīli sveicam **Zinu Laminsku** skaistajā jubilejā!
Lai stipra veselība, izturība katrai dienai.
Māra, Līvia, Anna, Mārite ar ģimenēm

Iepazīšanās

Vēlos iepazities ar brīvu, slaidu sievieti nopietnos nolūkos. Vidējais vecums 50 gadi. Sākumā sazināsimies ar SMS. Tālr. 28993683.

Pārdod

Skaldita malka ar piegādi,
4,5 m³ - EUR 155.
Tālr. 29418841.

Skaldita malka. Cena 23 EUR/berkubā. Piegādes apjoms - 7 berkubi. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod 3m malku, ar piegādi.
Minimālais apjoms 20 m³.
Tālr. 20514042.

Pārdod māju Stekentavā.
Tālr. 22460507.

Pārdod trušus.
Tālr. 28152808.

Pārdod VW Golf 3, 1997.g., 1.4, benzīns, manuālā ātrumkārba, TA līdz 10.08.2021. Labas riepas, normālā tehniskā kārtībā, EUR 690. Tālr. 20287611, 26525728.

Dažādi

Vēlas īrēt dzivokli Balvos, rajonā vai māju ar izpirkuma tiesībām.
Tālr. 22178281.

Zāles smalcināšana.
Tālr. 29332209.

Piegādā smilti, granti, melnzemi.
Tālr. 29433126.

Smalcina un plauj ganības, plavas.
Tālr. 29165808.

Sertificēts MEŽA TAKSATORS - STIGOŠANA, DASTOŠANA.
Zvanīt 28358514.

Taipi uz siltumu, netaipi uz logiem!
Logi un durvis uz nomaksu!
Tālr. 22066770.

Pievēdam smilti, granti, šķembas, melnzemi.
Tālr. 25685918.

Bērzbils ielā, preti "San-Tex", atrastas atslēgas. Interesēties redakcijā.

Pērk

Z.S "Strautiņi" iepērk mājlopus.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparsparstrade.lv

SIA "RENEM" iepērk jaunlopus, aitas, liellopus.

Elektroniskie svari.

Samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu.
Tālr. 29996309, 26447663,
29485520, 26373728 vai uz e-pastu:

re-nem@inbox.lv

Zvaniet - cenas mainās katru nedēļu.

SIA "Lat Mežs" pērk visa veida īpašumus. Ātra izskatīšana un korekta samaksa. Tālr. 26666353, 29428917.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus, telus, BIO liellopiem augstas cenas!

Samaksa tūlītēja. Tālr. 62003939.

"Craftwood" PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena no 1000-10000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Es redzēju karstu vasaru un cīruļus pavasari,
Man pietrūka spēka rudenim.
Es aizeju, mani mīlie, par mani
neraudiet,
Cik nolikts - noiets.

Skumju brīdi mūsu patiesa līdzjūtība **Guntim Zelčam ar ģimeni**, pavadot māmiņu, vecmāmiņu **BIRUTU** mūžības ceļā.
Guntars ar ģimeni

Es pametu rūpes, lai aizietu tālē,
Lai ziedētu puķes un zaļotu zālē.
(V.Kokle-Līviņa)

Pašā vasaras pilnbriedā mūžības vārti atvērušies kādreizējai Lazdukalna kultūras dzīves rosigai vadītāji un Benislavas etnogrāfiskā ansambla dziedātājai **BIRUTAI LAZDINAI**. Lai miers viņas dvēselitei un patiesa līdzjūtība **tuvniekiem**.

Benislavas etnogrāfiskā ansambla dalībnieki, vadītājas, kā arī Valentīna Metene, Anita Seikstule, Lucija Masa

Pie tevis iešu, tēt, ar ziediem baltiem,
Kad vasara tos bagātīgi sniegs,
Ar egļu zariem sniegotiem un saltiem,
Kad ziema smaržojošās puķes liegs.
(A.Vējāns)

Kad pa vasaras ziedu taku mūžībā jāpavada **TĒVS, VECTĒVS, SIEVASTĒVS**, sūtām klusu un patiesu līdzjūtību **kolēgei Jeļenai Laicānei un viņas ģimenei**. Viļakas Mūzikas un mākslas skolas kolektīvs

Kad vakaram tavam neaust vairs rīts,
Kad mūžības gājens tev iežvanīts,
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet.
(B.Senkēviča)

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība prāvestam **Mārtiņam Klušam**, **TĒVU** mūžības ceļā pavadot.
Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas kolektīvs

Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavi smaidu - vienkāršu un siltu Mums vajadzēs tik sirdīs saglabāt.
(G.Selga)

Sāpuj un šķiršanās brīdi patiesa līdzjūtība **tuvniekiem**, māmiņu, vecmāmiņu **ELZU DAMBI** mūžības ceļā pavadot.
Bijuši kaimiņiene Milda Āboļiņa

Pateicība

Vissirsnīgākie pateicības vārdi
Balvu Romas katoļu draudzes locekļiem, draudzes komitejai, Dzintrai Sprudzānei un "Senda Dz" kolektīvam, Viļakas dekanāta priesteriem, novada pašvaldībai, draugiem, paziņām un visiem, kuri bija ar mums, pavadot pēdējā gaitā mūsu tēti **Juri Klušu**.
PATIESĀ CIENĀ, PR. MĀRTIŅŠ

Laikraksts visai ģimenei (iznāk 2 reizes nedēļā)

Laikrakstu "Vaduguni" izdevīgāk abonēt nekā pirkt!

Pārliecinies, vai abonēji **Vaduguni**

**septembrim un turpmākajiem
mēnešiem?!**

Vaduguns

Indekss
3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJES
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NOREĶINU KONTS

A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu
atbild to autors.

REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI
D.Dimitrijeva

T 64507018
26161959

REDAKTORS E.GABRANOVС - T. 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA; Z.LOGINA,
IZINKOVSKA, M.SPRUDZĀNE, I.TUŠINSKA,
A.LOČMELIS - T. 26555382

KOREKTORE S.GUGĀNE
GRĀMATVEDE S.BĒRZINA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVС - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
D.VILČUKS
Iespēsts ŠIA "Latgales
Druka", Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀZA - 3001